

Europos Sąjungos oficialusis leidinys

L 284

Leidimas
lietuvių kalba

Teisės aktai

61 metai

2018 m. lapkričio 12 d.

Turinys

I Teisėkūros procedūra priimami aktai

REGLAMENTAI

- ★ 2018 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2018/1670, kuriuo dėl Sąjungos rinkai pateikiamo vieno distiliavimo *shochu*, pagaminto naudojant distiliavimo įrangą „Pot still“ ir išpilstyto Japonijoje, vardinių kiekių iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 110/2008 1
- ★ 2018 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2018/1671, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) 2017/825 siekiant padidinti struktūrinių reformų rėmimo programos finansinį paketą ir pritaikyti jo bendrąjį tikslą 3
- ★ 2018 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2018/1672 dėl į Sąjungą įvežamų arba iš jos išvežamų grynųjų pinigų kontrolės, kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 1889/2005 6

DIREKTYVOS

- ★ 2018 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2018/1673 dėl kovos su pinigų plovimu baudžiamosios teisės priemonėmis 22

LT

Aktai, kurių pavadinimai spausdinami paprastu šriftu, yra susiję su kasdieniu žemės ūkio reikalų valdymu ir paprastai galioja ribotą laikotarpį.

Visų kitų aktų pavadinimai spausdinami ryškesniu šriftu ir prieš juos dedama žvaigždutė.

SPRENDIMAI

- ★ 2018 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimas (ES) 2018/1674, kuriuo dėl Brazilijos Federacinėje Respublikoje atliekamo pašarinių augalų ir javų sėklinių pasėlių aprotavimo lygiavertiškumo ir Brazilijos Federacinėje Respublikoje užaugintos pašarinių augalų bei javų sėklos lygiavertiškumo, taip pat dėl Moldovos Respublikoje atliekamo javų, daržovių, aliejinių ir pluoštinių augalų sėklinių pasėlių aprotavimo lygiavertiškumo ir dėl Moldovos Respublikoje užaugintos javų, daržovių, aliejinių ir pluoštinių augalų sėklos lygiavertiškumo iš dalies keičiamas Tarybos sprendimas 2003/17/EB 31
-

II *Ne teisėkūros procedūra priimami aktai*

SPRENDIMAI

- ★ 2018 m. spalio 2 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimas (ES) 2018/1675 dėl Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo lėšų mobilizavimo pagal Nyderlandų paraišką „EGF/2018/001 NL / Finansinių paslaugų veikla“ 36
-

Klaidų ištaisymas

- ★ 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 810/2009, nustatančio Bendrijos vizų kodeksą (Vizų kodeksas), klaidų ištaisymas (OL L 243, 2009 9 15) 38
- ★ 2008 m. liepos 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 767/2008 dėl Vizų informacinės sistemos (VIS) ir apsikeitimo duomenimis apie trumpalaikes vizas tarp valstybių narių (VIS reglamentas) klaidų ištaisymas (OL L 218, 2008 8 13) 39

I

(Teisėkūros procedūra priimami aktai)

REGLAMENTAI

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) 2018/1670

2018 m. spalio 23 d.

kuriuo dėl Sąjungos rinkai pateikiamo vieno distiliavimo *shochu*, pagaminto naudojant distiliavimo įrangą „Pot still“ ir išpilstyto Japonijoje, vardinių kiekių iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 110/2008

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 114 straipsnio 1 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

laikydami įprastą teisėkūros procedūrą ⁽²⁾,

kadangi:

- (1) 2012 m. lapkričio 29 d. Taryba priėmė sprendimą, įgaliojantį Komisiją pradėti derybas su Japonija dėl laisvosios prekybos susitarimo;
- (2) derybos dėl Europos Sąjungos ir Japonijos ekonominės partnerystės susitarimo (toliau – Susitarimas) buvo sėkmingai baigtos ir 2018 m. liepos 17 d. buvo pasirašytas susitarimas;
- (3) Susitarimo 2-D priede numatyta, kad vieno distiliavimo *shochu*, kaip apibrėžta Japonijos Likerinių gėrimų mokesčių įstatymo (1953 m. Įstatymas Nr. 6) 3 straipsnio 10 pastraipoje, pagamintą distiliavimo įrangą „Pot still“ ir išpilstytą Japonijoje, turėtų būti leidžiama pateikti Sąjungos rinkai tradiciniuose keturių *go* (合) ir vieno *sho* (升) buteliuose, atitinkančiuose 720 ml ir 1 800 ml vardinius kiekius, su sąlyga, kad laikomasi kitų taikytinų Sąjungos teisinių reikalavimų;
- (4) Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2007/45/EB ⁽³⁾ numatyta, kad sufasuoti produktai gali būti pateikti Sąjungos rinkai tik tuomet, jeigu jie yra sufasuoti tos direktyvos priedo 1 punkte nurodytais vardiniais kiekiais. Spiritinių gėrimų atveju Direktyvos 2007/45/EB priedo 1 punkte nurodyti devyni vardiniai kiekiai nuo 100 ml iki 2 000 ml. Tie vardiniai kiekiai neapima 720 ml ir 1 800 ml kiekių, t. y. vardinių kiekių, kurie naudojami išpilstant į butelius ir parduodant Japonijoje distiliavimo įrangą „Pot still“ pagamintą vieno distiliavimo *shochu*;
- (5) todėl yra būtina nuo Direktyvos 2007/45/EB priede nurodytų vardinių kiekių spiritiniams gėrimams leidžianti nukrypti nuostata, siekiant užtikrinti, kad distiliavimo įrangą „Pot still“ pagamintą ir Japonijoje išpilstytą vieno distiliavimo *shochu* būtų galima pateikti Sąjungos rinkai, kaip nurodyta Susitarimo 2-D priede, tradicinio 720 ml ir 1 800 ml dydžio buteliuose, atitinkančiuose tradicinius Japonijos keturių *go* (合) ir vieno *sho* (升) dydžio butelius;

⁽¹⁾ OL C 367, 2018 10 10, p. 119.

⁽²⁾ 2018 m. rugsėjo 12 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2018 m. spalio 9 d. Tarybos sprendimas.

⁽³⁾ 2007 m. rugsėjo 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2007/45/EB, nustatanti taisykles dėl fasuotų produktų vardinių kiekių, panaikinanči Tarybos direktyvas 75/106/EEB bei 80/232/EEB ir iš dalies keičianti Tarybos direktyvą 76/211/EEB (OL L 247, 2007 9 21, p. 17).

- (6) nuo Direktyvos 2007/45/EB leidžianti nukrypti nuostata turi būti įtraukta iš dalies pakeičiant Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 110/2008 ⁽¹⁾, siekiant užtikrinti, kad distiliavimo įranga „Pot still“ pagamintą ir Japonijoje išpilstytą vieno distiliavimo *shochu* būtų galima pateikti visų valstybių narių rinkai tuo pačiu metu, išgaliojus Susitarimui;
- (7) todėl Reglamentas (EB) Nr. 110/2008 turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas;
- (8) siekiant užtikrinti susitarimo įgyvendinimą dėl pateikimo Sąjungos rinkai distiliavimo įranga „Pot still“ pagamintą ir Japonijoje išpilstytą vieno distiliavimo *shochu*, šis reglamentas taikomas nuo Susitarimo įsigaliojimo dienos,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 110/2008 IV skyriuje įterpiamas šis straipsnis:

„24a straipsnis

Nuo Direktyvoje 2007/45/EB nurodytų vardinių kiekių reikalavimų nukrypti leidžianti nuostata

Nuo Europos Parlamento ir Tarybos Direktyvos 2007/45/EB (*) 3 straipsnio ir nuo tos direktyvos priedo 1 punkto šeštos eilutės leidžiančia nukrypti nuostata distiliavimo įranga „Pot still“ pagamintą ir Japonijoje išpilstytą vieno distiliavimo *shochu* (**) galima pateikti Sąjungos rinkai naudojant 720 ml ir 1 800 ml vardinius kiekius.

(*) 2007 m. rugsėjo 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2007/45/EB, nustatanti taisykles dėl fasuotų produktų vardinių kiekių, panaikinanti Tarybos direktyvas 75/106/EEB bei 80/232/EEB ir iš dalies keičianti Tarybos direktyvą 76/211/EEB (OL L 247, 2007 9 21, p. 17).

(**) Kaip nurodyta Europos Sąjungos ir Japonijos ekonominės partnerystės susitarimo 2-D priede.“

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo Susitarimo įsigaliojimo dienos.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Strasbūre 2018 m. spalio 23 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

A. TAJANI

Tarybos vardu

Pirmininkė

K. EDTSTADLER

(1) 2008 m. sausio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 110/2008 dėl spiritinių gėrimų apibrėžimo, apibūdinimo, pateikimo, ženklavimo ir geografinių nuorodų apsaugos bei panaikinantis Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 1576/89 (OL L 39, 2008 2 13, p. 16).

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) 2018/1671

2018 m. spalio 23 d.

**kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) 2017/825 siekiant padidinti struktūrinių reformų
rėmimo programos finansinį paketą ir pritaikyti jo bendrąjį tikslą**

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 175 straipsnio trečią pastraipą ir 197 straipsnio 2 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę ⁽²⁾,laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽³⁾,

kadangi:

- (1) Sąjunga gali remti valstybių narių pastangas, joms paprašius, gerinti savo administracinius gebėjimus įgyvendinant Sąjungos teisę;
- (2) struktūrinių reformų rėmimo programa (toliau – programa) buvo sukurta siekiant stiprinti valstybių narių gebėjimą parengti ir įgyvendinti Sąjungai svarbias administracines ir augimą skatinančias struktūrines reformas, be kita ko, padedant joms veiksmingai ir efektyviai naudotis Sąjungos fondais. Paramą pagal programą teikia Komisija valstybės narės prašymu, ir ji gali būti skiriama įvairiose politikos srityse. Atsparios ekonomikos ir atsparios visuomenės, pagrįstos tvirtomis ekonominėmis, socialinėmis ir teritorinėmis struktūromis, kurios leidžia valstybėms narėms veiksmingai atlaikyti sukrėtimus ir sparčiai po jų atsigauti, kūrimas prisideda prie ekonominės ir socialinės sanglaudos bei išlaisvina augimo potencialą. Valstybės narės, vadovaudamosi savo teisine sistema, turėtų skatinti nacionalines ir regionines viešojo administravimo institucijas bei suinteresuotąsias šalis tinkamai prisidėti ir dalyvauti. Valstybės narės svarbių institucinių, administracinių ir augimą skatinančių struktūrinių reformų įgyvendinimas ir atsakomybė vietos lygmeniu už Sąjungai svarbias struktūrines reformas yra svarbios priemonės tokioms permainoms pasiekti;
- (3) veiksmingas informavimas apie programos veiksmus ir veiklą bei jų rezultatus atitinkamai Sąjungos, nacionaliniu ir regioniniu lygmenimis nepaprastai svarbus norint didinti informuotumą apie programos laimėjimus, užtikrinti matomumą bei teikti informaciją apie jos poveikį vietoje;
- (4) paramos paklausa gali viršyti programos finansavimą, todėl, kai tinkama, susijusi valstybė narė paramos prašymus jų pateikimo procedūros metu turėtų teikti pagal prioritetą. Tokiomis aplinkybėmis dėmesys turėtų būti teikiamas paramos prašymams, susijusiems su Europos semestru ir politikos sritimis, susijusiomis su sanglauda, inovacijomis, užimtumu bei pažangiu ir tvarių augimu. Siekiant vengti dubliavimosi, programa turėtų papildyti kitas priemones;
- (5) pagal programą valstybėms narėms teikiamas ne finansavimas, o tik techninė parama, taigi nesiekama, kad ji išstumtų ar pakeistų finansavimą nacionalinio biudžeto lėšomis;
- (6) valstybės narės vis aktyviau naudojo programos paramą ir viršijo pirminius lūkesčius. Vertinant pagal jų apskaičiuotąją vertę, per 2017 m. ciklą Komisijos gauti paramos prašymai gerokai viršijo numatytus metinius asignavimus. Per 2018 m. ciklą gautų prašymų apskaičiuotoji vertė penkis kartus viršijo tiems metams numatytus finansinius išteklius. Beveik visos valstybės narės paprašė programos paramos, ir prašymai yra susiję su visomis programos aprėpiamomis politikos sritimis;

⁽¹⁾ OL C 237, 2018 7 6, p. 53.

⁽²⁾ OL C 247, 2018 7 13, p. 54.

⁽³⁾ 2018 m. rugsėjo 11 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2018 m. spalio 9 d. Tarybos sprendimas.

- (7) tvirtesniai ekonominiam atsparumui, taip pat sėkmingai narystei bei didesnei tikrai konvergencijai ekonominėje ir pinigų sąjungoje, užtikrinant Sąjungos ilgalaikį stabilumą ir klestėjimą, pasiekti nepaprastai svarbu stiprinti ekonominę ir socialinę sanglaudą aktyviau vykdamas Sąjungai naudingas ir Sąjungos principus bei vertybes atitinkančias struktūrines reformas. Tai lygiai taip pat svarbu ir valstybėms narėms, kurių valiuta nėra euro, joms rengiantis prisijungti prie euro zonos, ir euro zonos valstybėms narėms;
- (8) todėl bendrajame programos tikslu, atsižvelgiant į jos įnašą reaguojant į ekonominius ir socialinius iššūkius, tikslinga pabrėžti, kad ekonominės ir socialinės sanglaudos, konkurencingumo, našumo, tvaraus augimo, darbo vietų kūrimo, investicijų ir socialinės įtraukties skatinimas taip pat galėtų padėti rengtis būsimai narystei euro zonoje toms valstybėms narėms, kurių valiuta nėra euro;
- (9) siekiant bendrų ir konkrečių tikslų bei įgyvendinant veiksmus, kurie tinkami finansuoti pagal programą, turėtų būti numatyta, kad programos veiksmais ir veikla turėtų būti galima remti ir reformas, kurios gali padėti valstybėms narėms pasirengti prisijungti prie euro zonos, tuo pat metu laikantis principo, pagal kurį vienodos sąlygos užtikrinamos visoms valstybėms narėms;
- (10) siekiant patenkinti augančią valstybių narių paklausą gauti paramą ir atsižvelgiant į poreikį remti Sąjungai svarbių struktūrinių reformų įgyvendinimą – taip pat ir valstybėse narėse, kurių valiuta nėra euro, joms rengiantis prisijungti prie euro zonos – programos finansiniai asignavimai turėtų būti padidinti iki pakankamo lygio, kuris leistų Sąjungai teikti prašančiųjų valstybių narių poreikius atitinkančią paramą, naudojamą vadovaujantis patikimo finansų valdymo principu. Tas padidėjimas neturėtų neigiamai paveikti kitų sanglaudos politikos prioritetų. Maža to, valstybės narės neturėtų būti įpareigojamos perkelti savo nacionalinių ir regioninių asignavimų iš Europos struktūrinių ir investicijų fondų;
- (11) kad kokybišką paramą būtų galima teikti kuo greičiau, Komisijai turėtų būti leista dalį finansinio paketo panaudoti taip pat programos pagalbinės veiklos sąnaudoms, tokioms kaip išlaidos projektų kokybės kontrolei ir stebėjimui bei vertinimui vietoje, padengti. Ta veikla svarbi norint užtikrinti veiksmingą projektų įgyvendinimą;
- (12) todėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2017/825 ⁽¹⁾ turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas;
- (13) siekiant sudaryti sąlygas skubiai taikyti šiame reglamente nustatytas priemones, šis reglamentas turėtų įsigaliooti kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamentas (ES) 2017/825 iš dalies keičiamas taip:

- 1) 4 straipsnis pakeičiamas taip:

„4 straipsnis

Bendrasis tikslas

Bendrasis programos tikslas – padėti valstybėms narėms įgyvendinti institucines, administracines ir augimą skatinančias struktūrines reformas, remiant nacionalinių institucijų priemones, kuriomis, reaguojant į ekonominius ir socialinius uždavinius ir visų pirma vykdamas ekonominį valdymą, siekiama reformuoti ir sutvirtinti institucijas, valdymo sistemą, viešąjį administravimą ir ekonominį bei socialinį sektorius ir taip padidinti sanglaudą, konkurencingumą, produktyvumą, tvarų augimą, paskatinti kurti darbo vietas bei investuoti, sustiprinti socialinę įtrauktį ir indėlį į tikrąją konvergenciją Sąjungoje, kad, be kita ko, būtų galima pasirengti narystei euro zonoje, ir taip pat remiant veiksmingą, efektyvų ir skaidrų Sąjungos fondų naudojimą.“;

⁽¹⁾ 2017 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2017/825 dėl 2017–2020 m. struktūrinių reformų rėmimo programos sudarymo, kuriuo iš dalies keičiami reglamentai (ES) Nr. 1303/2013 ir (ES) Nr. 1305/2013 (OL L 129, 2017 5 19, p. 1).

2) įterpiamas šis straipsnis:

„5a straipsnis

Parama narystei euro zonoje pasirengti

Siekiant 4 ir 5 straipsniuose išdėstytų tikslų ir įgyvendinant 6 straipsnyje nurodytus tinkamus finansuoti veiksmus, programos lėšomis gali būti finansuojami veiksmai ir veikla, skirti ir reformoms, kurios gali padėti valstybėms narėms pasirengti prisijungti prie euro zonos, paremti.“;

3) 10 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Programai įgyvendinti skiriamas 222 800 000 EUR finansinis paketas dabartinėmis kainomis.“;

b) 2 dalyje pridedamas šis sakiny:

„Išlaidos taip pat gali apimti kitos pagalbinės veiklos, tokios kaip paramos projektų kokybės kontrolė ir stebėjimas vietoje, sąnaudas.“;

4) 16 straipsnio 2 dalis papildoma šiuo punktu:

„f) paramos priemonių įgyvendinimas.“

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Strasbūre 2018 m. spalio 23 d.

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas
A. TAJANI

Tarybos vardu
Pirmininkė
K. EDTSTADLER

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) 2018/1672

2018 m. spalio 23 d.

dėl į Sąjungą įvežamų arba iš jos išvežamų grynųjų pinigų kontrolės, kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 1889/2005

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 33 ir 114 straipsnius,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

pasikonsultavę su Regionų komitetu,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽²⁾,

kadangi:

- (1) harmoninga, tvari ir įtrauki vidaus rinkos, t. y. erdvės, kurioje, prekės, asmenys, paslaugos ir kapitalas gali laisvai ir saugiai judėti, raida yra vienas Sąjungos prioritetų;
- (2) dėl pakartotinio nelegalių pajamų patekimo į ekonomiką ir pinigų nukreipimo nelegaliai veiklai finansuoti atsiranda iškraipymų ir kyla nesąžiningų konkurencinių kliūčių įstatymų besilaikantiems piliečiams ir įmonėms, todėl kyla grėsmė vidaus rinkos veikimui. Be to, ta praktika skatinama nusikalstama ir teroristinė veikla, kelianti pavojų Sąjungos piliečių saugumui. Todėl, siekdama apsaugoti, Sąjunga ėmėsi veiksmų;
- (3) vienas pagrindinių Sąjungos veiksmų ramsčių – Tarybos direktyva 91/308/EEB ⁽³⁾, kuria buvo nustatyta nemažai finansų įstaigoms, juridiniams asmenims ir tam tikroms profesijoms skirtų priemonių ir pareigų, susijusių su, *inter alia*, skaidrumo ir įrašų saugojimo, taip pat savo kliento pažinimo politikos nuostatomis, ir pareiga apie įtartinus sandorius pranešti nacionaliniams finansinės žvalgybos padaliniais (toliau – FŽP). FŽP buvo įsteigti kaip centrai tokiems sandoriams vertinti, veikti su partneriais kitose šalyse ir, jei reikia, susisiekti su teisminėmis institucijomis. Nuo to laiko Direktyva 91/308/EEB buvo iš dalies pakeista ir pakeista paskesnėmis priemonėmis. Šiuo metu pinigų plovimo prevencijos nuostatos nustatytos Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje (ES) 2015/849 ⁽⁴⁾;
- (4) atsižvelgiant į riziką, kad taikant Direktyvą 91/308/EEB padidėtų grynųjų pinigų judėjimas neteisėtais tikslais, o tai galėtų sukelti grėsmę finansų sistemai ir vidaus rinkai, ta direktyva buvo papildyta Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1889/2005 ⁽⁵⁾. To reglamento tikslas – pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencija ir nustatymas, nustatant kontrolės sistemą, taikomą fiziniams asmenims, kurie atvyksta į Sąjungą arba iš jos išvyksta, veždamiesi su savimi grynuosius pinigus arba turėtojo apyvarčiąsias priemones, kurių suma yra lygi 10 000 EUR ar didesnė arba lygiavertė šiai sumai kitomis valiutomis. Terminas „į Sąjungą įvežami arba iš jos išvežami“ turėtų būti apibrėžtas darant nuorodą į Sąjungos teritoriją, kaip apibrėžta Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau – SESV) 355 straipsnyje, siekiant užtikrinti, kad šio reglamento taikymo sritis būtų kuo platesnė ir kad nė vienai teritorijai nebūtų daroma išimtis ir nebūtų sudaryta galimybių apeiti taikomas kontrolės priemones;
- (5) Reglamentu (EB) Nr. 1889/2005 Bendrijoje įgyvendinti tarptautiniai kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu standartai, parengti Finansinių veiksmų darbo grupės (toliau – FATF);

⁽¹⁾ OL C 246, 2017 7 28, p. 22.

⁽²⁾ 2018 m. rugsėjo 12 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2018 m. spalio 9 d. Tarybos sprendimas.

⁽³⁾ 1991 m. birželio 10 d. Tarybos direktyva 91/308/EEB dėl finansų sistemos apsaugos nuo jos panaudojimo pinigų plovimui (OL L 166, 1991 6 28, p. 77).

⁽⁴⁾ 2015 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/849 dėl finansų sistemos naudojimo pinigų plovimui ar teroristų finansavimui prevencijos, kuria iš dalies keičiamas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 648/2012 ir panaikinama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/60/EB bei Komisijos direktyva 2006/70/EB (OL L 141, 2015 6 5, p. 73).

⁽⁵⁾ 2005 m. spalio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1889/2005 dėl grynųjų pinigų, įvežamų į Bendriją ar išvežamų iš jos, kontrolės (OL L 309, 2005 11 25, p. 9).

- (6) FATF, įsteigta per 1989 m. Paryžiuje vykusį G7 aukščiausiojo lygio susitikimą, yra tarpvyriausybiniis organas, nustatantis standartus ir skatinantis efektyviai įgyvendinti teises, reglamentavimo ir operatyvines priemones, skirtas kovai su pinigų plovimu, teroristų finansavimu ir kitomis susijusiomis grėsmėmis tarptautinės finansų sistemos vientisumui. Kelios valstybės narės yra FATF narės arba joms FATF atstovauja regioninės įstaigos. Sąjungai FATF atstovauja Komisija, kuri yra išpareigojusi veiksmingai įgyvendinti FATF rekomendacijas. FATF 32-oje rekomendacijoje dėl grynujų pinigų kurjerių yra nurodytos konkrečios priemonės, kurių turi būti imamasi tinkamai tarpvalstybinio grynujų pinigų judėjimo kontrolei;
- (7) Direktyvoje (ES) 2015/849 nustatyta ir apibūdinta keletas nusikalstamos veiklos, kurią vykdant gautos pajamos galėtų būti susijusios su pinigų plovimu arba galėtų būti naudojamos teroristams finansuoti, rūšių. Vykdamas tą nusikalstamą veiklą gautos pajamos dažnai išvežamos už Sąjungos išorės sienų pinigų plovimo arba teroristų finansavimo tikslais. Į tai turėtų būti atsižvelgiama šiame reglamente ir jame turėtų būti nustatyta taisyklių sistema, kurią taikant, be pridedimo prie pinigų plovimo ir, visų pirma, pirminių nusikaltimų, pavyzdžiui, mokestinių nusikaltimų, kaip apibrėžta nacionalinėje teisėje, prevencijos ir teroristų finansavimo prevencijos taip pat turėtų būti sudaromos palankesnės sąlygos Direktyvoje (ES) 2015/849 apibrėžtos nusikalstamos veiklos prevencijai, nustatymui ir tyrimui;
- (8) pagerėjo supratimas, kaip veikia neteisėtai įgytos vertės perkėlimo tarp valstybių mechanizmai. Dėl to buvo atnaujintos FATF rekomendacijos, Direktyva (ES) 2015/849 atlikti Sąjungos teisinės sistemos pakeitimai ir išplėta nauja geriausia patirtis. Atsižvelgiant į tuos pokyčius ir remiantis galiojančių Sąjungos teisės aktų vertinimu, Reglamentas (EB) Nr. 1889/2005 turi būti iš dalies pakeistas. Tačiau atsižvelgiant į didelę reikalingų dalinių pakeitimų apimtį Reglamentą (EB) Nr. 1889/2005 reikėtų panaikinti ir pakeisti nauju reglamentu;
- (9) šis reglamentas nedaro poveikio valstybių narių galimybei savo nacionalinėje teisėje nustatyti papildomą nacionalinę grynujų pinigų judėjimo Sąjungoje kontrolę su sąlyga, kad ta kontrolė atitiktų Sąjungos pagrindines laisves, visų pirma, SESV 63 ir 65 straipsnius;
- (10) Sąjungos lygmens taisyklių rinkinys, kuriuo būtų užtikrinama palyginama grynujų pinigų judėjimo Sąjungoje kontrolė, labai palengvintų pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevenciją;
- (11) šis reglamentas nesusijęs su priemonėmis, kurių ėmėsi Sąjunga arba valstybės narės pagal SESV 66 straipsnį, kuriomis ribojamas kapitalo judėjimas, dėl kurio atsiranda didelių sunkumų ekonominės ir pinigų sąjungos veikimui arba kyla grėsmė tokiems sunkumams atsirasti, arba pagal SESV 143 ir 144 straipsnius dėl staigios mokėjimų balanso krizės;
- (12) atsižvelgiant į tai, kad muitinės veikia prie Sąjungos išorės sienų, į jų žinias atliekant išorės sienas kertančių keleivių ir krovinių kontrolę ir į jų patirtį, sukauptą taikant Reglamentą (EB) Nr. 1889/2005, muitinės toliau turėtų atlikti kompetentingų institucijų funkciją šio reglamento taikymo tikslais. Tuo pačiu metu valstybės narės turėtų ir toliau turėti galimybę paskirti kitas nacionalines institucijas, kurios veiktų prie išorės sienų ir atliktų kompetentingų institucijų funkciją. Valstybės narės turėtų ir toliau rengti tinkamus mokymus muitinių ir kitų nacionalinių institucijų darbuotojams, kad jie galėtų vykdyti tą kontrolę, įskaitant mokymus apie grynaisiais pinigais paremtą pinigų plovimą;
- (13) viena pagrindinių šiame reglamente vartojamų sąvokų – grynieji pinigai; ji turėtų būti apibrėžiama apimant keturias kategorijas: valiutą, turėtojo apyvarčiausias priemones, biržos prekes, kurios naudojamos kaip labai likvidus vertės neprarandantis turtas, ir tam tikrų rūšių išankstinio mokėjimo korteles. Atsižvelgiant į jų savybes, tam tikros turėtojo apyvarčiosios priemonės, biržos prekės, kurios naudojamos kaip labai likvidus vertės neprarandantis turtas, ir su banko sąskaita nesusietos išankstinio mokėjimo kortelės, kuriose gali būti laikoma sunkiai aptinkama pinigų suma, gali būti naudojamos vietoj valiutos kaip anoniminė priemonė, siekiant perkelti vertę už išorės sienų, taip nesudarant sąlygų atsekti įprastinės, viešųjų valdžios institucijų naudojamos priežiūros sistemos pagalba. Todėl šiame reglamente turėtų būti nustatyti esminiai grynujų pinigų apibrėžties elementai ir sudarytos galimybės Komisijai iš dalies pakeisti šio reglamento neesminius elementus reaguojant į nusikaltėlių ir jų bendrininkų pastangas apeiti priemonę, kuria kontroliuojamas tik vienos rūšies labai likvidus vertės neprarandantis turtas, už išorės sienų išvežant kitos rūšies turtą. Jeigu gaunama tokios elgsenos dideliu mastu įrodymų, labai svarbu, kad padėčiai ištaisyti skubiai būtų imamasi priemonių. Nepaisant to, kad rizika, kurią kelia virtualiosios valiutos, kaip matyti iš 2017 m. birželio 26 d. Komisijos ataskaitos dėl pinigų plovimo ir teroristų finansavimo rizikos, darančios įtaką vidaus rinkai ir susijusios su tarpvalstybine veikla, vertinimo, yra didelė, muitinės neturi kompetencijos jų stebėti;

- (14) turėtojo apyvarčiosios priemonės sudaro galimybę fiziškai jas turintiems asmenims reikalauti sumokėti finansinę sumą be registracijos ar nenurodant vardo ir pavardės. Jas galima lengvai naudoti norint perkelti didelės vertės sumas, ir jos yra labiausiai panašios į valiutą, kiek tai susiję su likvidumu, anonimiškumu ir piktnaudžiavimo rizika;
- (15) biržos prekės, kurios naudojamos kaip labai likvidus vertės neprarandantis turtas, pasižymi dideliu jų vertės ir jų apimties santykiu ir jas galima lengvai parduoti tarptautinėje prekybos rinkoje, sudarant sąlygas konvertuoti jas į valiutą, o tokio sandorio kainos yra nedidelės. Tokios biržos prekės dažniausiai pateikiamos standartiniu būdu, kad būtų galima greitai patikrinti jų vertę;
- (16) išankstinio mokėjimo kortelės yra nevardinės kortelės, kuriose yra arba kurios suteikia prieigą prie piniginės vertės arba lėšų, kurios gali būti panaudotos mokėjimo operacijoms atlikti, prekėms ar paslaugoms įsigyti arba valiutai išpirkti. Jos nesusietos su banko sąskaita. Išankstinio mokėjimo kortelės apima anonimines išankstinio mokėjimo korteles, nurodytas Direktyvoje (ES) 2015/849. Jos plačiai naudojamos teisėtai tikslais ir kai kurios tų priemonių taip pat priskiriamos akivaizdžiam socialiniam interesui. Tokias išankstinio mokėjimo korteles lengva perduoti, jas galima naudoti perkeliant didelę vertę už išorės sienų. Todėl būtina išankstinio mokėjimo korteles įtraukti į grynųjų pinigų apibrėžtį, ypač jei jas galima nusipirkti netaikant deramo klientų tikrinimo procedūrų. Taip būtų galima kontrolę taikyti ir tam tikroms išankstinio mokėjimo kortelių rūšims, atsižvelgiant į prieinamas technologijas, jei tai pagrįsta įrodymais, su sąlyga, kad tokios kontrolės apimtis plečiama deramai atsižvelgiant į proporcingumą ir praktinį vykdymo užtikrinimą;
- (17) siekiant užkirsti kelią pinigų plovimui ir teroristų finansavimui, į Sąjungą atvykstantiems ir iš jos išvykstantiems fiziniams asmenims turėtų būti nustatyta grynųjų pinigų deklaravimo pareiga. Kad nebūtų netinkamai apribotas laisvas judėjimas arba piliečiams ir institucijoms nebūtų užkraunama pernelyg didelė administracinių formalumų našta, tai pareigai turėtų būti taikoma 10 000 EUR riba. Ji turėtų būti taikoma vežėjams, vežantiems tokią sumą su savimi, savo bagaže arba transporto priemonėje, kuria kertamos išorės sienos. Jų turėtų būti reikalaujama kompetentingoms institucijoms suteikti galimybę atlikti grynųjų pinigų kontrolę ir, jei būtina, juos pateikti toms institucijoms. „Vežėjo“ apibrėžtis šiame reglamente neturėtų būti taikoma profesionaliems vežėjams, teikiantiems prekių arba žmonių pervežimo paslaugas;
- (18) kalbant apie nelydimų grynųjų pinigų judėjimą, pavyzdžiui, kai tokie gryniesi pinigai į Sąjungą įvežami arba iš jos išvežami pašto siuntose, kurjerinėse siuntose, nelydimame bagaže arba kroviniuose konteineriuose, kompetentingos institucijos turėtų turėti įgaliojimus, laikantis nacionalinių procedūrų, sistemingai arba kiekvienu konkrečiu atveju reikalauti, kad siuntėjas ar gavėjas arba jų atstovas pateiktų atskleidimo deklaraciją. Toks atskleidimas turėtų apimti keletą elementų, kurie neįtraukiami į tokius įprastinius muitinei teikiamus dokumentus, kaip vežimo dokumentai ir muitinės deklaracijos. Tokie elementai yra grynųjų pinigų kilmė, paskirties vieta, ekonominė kilmė ir numatoma paskirtis. Nelydimų grynųjų pinigų atskleidimo pareigai turėtų būti taikoma tokia pati riba kaip ir vežėjų vežamiems gryniesiems pinigams;
- (19) norint pasiekti šio reglamento tikslus, reikėtų registruoti keletą standartinių duomenų elementų, susijusių su grynųjų pinigų judėjimu, pavyzdžiui, deklaranto, savininko arba gavėjo asmens duomenis, grynųjų pinigų ekonominę kilmę ir numatomą grynųjų pinigų paskirtį. Visų pirma, būtina, kad deklarantai, savininkai arba gavėjai pateiktų savo asmens duomenis tokiu būdu, kaip nurodyta jų tapatybės dokumentuose, siekiant sumažinti klaidų, susijusių su jų tapatybėmis, ir vėlavimo dėl to, kad vėliau gali prireikti atlikti patikrinimą, riziką;
- (20) kalbant apie lydimų grynųjų pinigų deklaravimo pareigą ir nelydimų grynųjų pinigų atskleidimo pareigą, kompetentingos institucijos turėtų būti įgaliosos atlikti visą būtiną asmenų, jų bagažo, transporto priemonių, naudojamų, kertant išorės sienas, ir bet kokios tą sieną kertančios nelydimos siuntos arba talpyklos, kurioje gali būti grynųjų pinigų, arba jas vežančių transporto priemonių, kontrolę. Jeigu tos pareigos nevykdomos, kompetentingos institucijos turėtų parengti *ex officio* deklaraciją, kad galėtų vėliau perduoti atitinkamą informaciją kitoms institucijoms;
- (21) norint užtikrinti, kad kompetentingos institucijos kontrolę taikytų vienodai, ji, visų pirma, turėtų būti grindžiama rizikos analize, siekiant nustatyti ir įvertinti riziką ir parengti reikiamas atsakomąsias priemones;

- (22) bendros rizikos valdymo sistemos sukūrimas neturėtų kliudyti kompetentingoms institucijoms vykdyti atsitiktine atranka grindžiamų patikrų arba spontaniškų patikrinimų, kai jos mano, kad jie būtini;
- (23) jeigu jos nustato šios ribos nesiekiančias sumas, tačiau yra požymių, kad gryniesi pinigai gali būti susiję su nusikalstama veikla, patenkančia į šio reglamento taikymo sritį, kompetentingos institucijos lydimų grynųjų pinigų atveju turėtų turėti galimybę registruoti informaciją apie grynųjų pinigų vežėją, savininką ir, kai žinoma, numatomą gavėją, įskaitant vardą ir pavardę (pavadinimą), kontaktinius duomenis, informaciją apie grynųjų pinigų pavidalą ir sumą arba vertę, jų ekonominę kilmę ir numatomą grynųjų pinigų paskirtį;
- (24) nelydimų grynųjų pinigų atveju kompetentingos institucijos turėtų turėti galimybę registruoti informaciją apie grynųjų pinigų deklarantą, savininką, siuntėją ir gavėją arba numatomą grynųjų pinigų gavėją, įskaitant vardą ir pavardę (pavadinimą), kontaktinius duomenis, informaciją apie grynųjų pinigų pavidalą ir sumą arba vertę, jų ekonominę kilmę ir numatomą grynųjų pinigų paskirtį;
- (25) ta informacija turėtų būti perduota atitinkamos valstybės narės FŽP, o ta valstybė narė turėtų užtikrinti, kad FŽP visą susijusią informaciją savo nuožiūra arba paprašius perduotų kitų valstybių narių FŽP. Tie padaliniai – kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu centrai, gaunantys ir tvarkantys informaciją iš įvairių šaltinių, pavyzdžiui, finansų įstaigų, ir tą informaciją analizuojantys, kad galėtų nustatyti, ar yra pagrindas atlikti tolesnį tyrimą, nes kompetentingoms institucijoms, renkančioms deklaracijas ir atliekančioms kontrolę pagal šį reglamentą, tokio tyrimo atlikimas gali neatrodyti būtinas. Siekiant užtikrinti veiksmingą informacijos judėjimą, visi FŽP turėtų būti prijungti prie Tarybos reglamento (EB) Nr. 515/97 ⁽¹⁾ 23 straipsniu įsteigtos Muitinės informacinės sistemos (toliau – MIS), o duomenys, kuriuos kaupia kompetentingos institucijos ir FŽP arba kuriais jie keičiasi, turėtų būti suderinami ir palyginami;
- (26) pripažįstant, kad sėkminga tolesnė su šiuo reglamentu susijusi veikla yra svarbi susijusių valdžios institucijų, įskaitant FŽP, veiksmingam keitimuisi informacija pagal tiems subjektams taikomą teisinę sistemą ir kad Sąjungoje reikia stiprinti FŽP bendradarbiavimą, Komisija iki 2019 m. birželio 1 d. turėtų įvertinti galimybę sukurti bendrą kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu mechanizmą;
- (27) ribos nesiekiančių grynųjų pinigų nustatymas yra labai svarbus tais atvejais, kai yra nusikalstamos veiklos požymių. Todėl, jeigu yra nusikalstamos veiklos požymių, turėtų būti galima keistis su ribos nesiekiančiomis sumomis susijusia informacija su kitų valstybių narių kompetentingomis institucijomis;
- (28) atsižvelgdamos į tai, kad grynųjų pinigų, kuriems pagal šį reglamentą taikoma kontrolė, judėjimas vyksta per išorės sienas, ir į sunkumus imtis veiksmų po to, kai gryniesi pinigai išvežami iš įvežimo arba išvežimo vietos bei į susijusią riziką, netgi jei neteisėtai naudojamos mažos sumos, tam tikromis aplinkybėmis kompetentingos institucijos turėtų galėti laikinai sulaikyti grynuosius pinigus, laikantis stabdžių ir atsvarų sistemos: pirma, jeigu nevykdoma grynųjų pinigų deklaravimo pareiga arba grynųjų pinigų atskleidimo pareiga; antra, jeigu yra nusikalstamos veiklos požymių, neatsižvelgiant į grynųjų pinigų sumą arba į tai, ar tai lydimi ar nelydimi gryniesi pinigai. Atsižvelgiant į tokio laikino sulaikymo pobūdį ir jo galimą poveikį judėjimo laisvei ir teisei į nuosavybę, sulaikymo laikotarpis turėtų būti ribojamas iki paties trumpiausio laiko, kurio reikia kitoms kompetentingoms institucijoms nuspręsti, ar yra tolesnės intervencijos, pavyzdžiui, tyrimo arba grynųjų pinigų konfiskavimo, remiantis kitomis teisinėmis priemonėmis, pagrindas. Prie sprendimo pagal šį reglamentą laikinai sulaikyti grynuosius pinigus turėtų būti pridėdamas motyvų pareiškimas ir sprendime turėtų būti tinkamai apibūdinti konkretūs veiksniai, nulėmę šį veiksma. Konkrečiais ir tinkamai įvertintais atvejais turėtų būti galima pratęsti grynųjų pinigų laikino sulaikymo laikotarpį, pavyzdžiui, kai kompetentingos institucijos susiduria su sunkumais gauti informaciją apie galimą nusikalstamą veiklą, *inter alia*, kai reikia palaikyti ryšį su trečiąja valstybe, kai turi būti išverčiami dokumentai arba kai nelydimų grynųjų pinigų atveju sunku nustatyti siuntėją ar gavėją ir su jais susisiekti. Jeigu pasibaigus sulaikymo laikotarpiui sprendimas dėl tolesnės intervencijos nepriimamas arba jeigu kompetentinga institucija nusprendžia, kad toliau sulaikyti grynuosius pinigus nėra prižasčių, gryniesi pinigai, priklausomai nuo konkretaus atvejo, nedelsiant turėtų būti grąžinami asmeniui, iš kurio gryniesi pinigai buvo laikinai sulaikyti, vežėjui arba savininkui;

⁽¹⁾ 1997 m. kovo 13 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 515/97 dėl valstybių narių administracinių institucijų tarpusavio pagalbos ir dėl pastarųjų bei Komisijos bendradarbiavimo, siekiant užtikrinti teisingą muitinės ir žemės ūkio teisės aktų taikymą (OL L 82, 1997 3 22, p. 1).

- (29) siekiant didinti informuotumą apie šį reglamentą, valstybės narės, bendradarbiaudamos su Komisija, turėtų parengti tinkamą informacinę medžiagą apie pareigą deklaruoti ar atskleisti grynuosius pinigus;
- (30) labai svarbu, kad kompetentingos institucijos, renkančios informaciją pagal šį reglamentą, laiku ją perduotų nacionaliniam FŽP, kad jis galėtų toliau analizuoti ir lyginti informaciją su kitais duomenimis, kaip nustatyta Direktyvoje (ES) 2015/849;
- (31) šio reglamento tikslais, jeigu kompetentingos institucijos konstatuoja, kad gryniesi pinigai nebuvo deklaruoti ar nebuvo atskleisti arba jeigu yra nusikalstamos veiklos požymių, jos turėtų nedelsdamos tinkamais kanalais keistis ta informacija su kitų valstybių narių kompetentingomis institucijomis. Toks keitimasis duomenimis būtų proporcingas atsižvelgiant į tai, kad asmenys, kurie pažeidė grynųjų pinigų deklaravimo ar atskleidimo pareigą ir kurie buvo sulaukyti vienoje valstybėje narėje, greičiausiai rinktųsi kitą įvežimo arba išvežimo valstybę narę, kurios kompetentingos institucijos nežinotų apie jų ankstesnį pažeidimą. Keitimasis tokia informacija turėtų būti privalomas siekiant užtikrinti vienodą šio reglamento taikymą visose valstybėse narėse. Jeigu yra požymių, kad gryniesi pinigai yra susiję su nusikalstama veikla, kuri galėtų neigiamai paveikti Sąjungos finansinius interesus, ta informacija taip pat turėtų būti perduodama Komisijai, Europos prokuratūrai, įsteigta Tarybos reglamentu (ES) 2017/1939 ⁽¹⁾, – valstybių narių, dalyvaujančių įgyvendinant tvirtesnę bendradarbiavimą pagal tą reglamentą, atveju, ir Europolui, įsteigtam Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) 2016/794 ⁽²⁾. Siekiant šio reglamento tikslų imtis prevencinių ir atgrasomųjų veiksmų prieš grynųjų pinigų deklaravimo ir atskleidimo pareigos apėjimą, valstybės narės ir Komisija taip pat turėtų privalėti keistis anonimine forma pateikiama rizikos informacija ir rizikos analizės rezultatais, remdamosi standartais, kurie bus nustatyti įgyvendinimo aktuose, priimtuose pagal šį reglamentą;
- (32) valstybės narės kompetentingai institucijai ar Komisijai ir trečiosios valstybės institucijoms turėtų būti galimybė keistis informacija tarpusavyje su sąlyga, kad bus įdiegtos tinkamos apsaugos priemonės. Toks keitimasis informacija turėtų būti leidžiamas tik tuomet, kai laikomasi atitinkamų nacionalinių ir Sąjungos nuostatų dėl pagrindinių teisių ir asmens duomenų perdavimo, pirmosioms informaciją gavusioms institucijoms suteikus leidimą. Komisijai turėtų būti pranešta apie visus keitimosi informacija su trečiosiomis valstybėmis pagal šį reglamentą atvejus, ji kartą per metus turėtų apie tai pateikti atskaitą Europos Parlamentui ir Tarybai;
- (33) atsižvelgiant į surinktos informacijos pobūdį ir vežėjų ir deklarantų teisėtus lūkesčius, kad jų asmens duomenys ir informacija apie grynųjų pinigų, kuriuos jie įveža į Sąjungą arba iš jos išveža, vertę būtų tvarkomi konfidencialiai, kompetentingos institucijos turėtų nustatyti pakankamas apsaugos priemones siekdamos užtikrinti, kad agentai, kuriems reikia prieigos prie informacijos, gerbtų profesinę paslaptį, ir kad būtų tinkamai apsaugota tokia informacija nuo neteisėtoms prieigos, naudojimo arba perdavimo. Jeigu šiame reglamente arba nacionalinėje teisėje nenumatyta kitaip, visų pirma jeigu vyksta teismo procesas, tokia informacija neturėtų būti atskleista be ją gavusios institucijos leidimo.

Duomenų tvarkymas pagal šį reglamentą taip pat gali apimti ir asmens duomenis ir turėtų būti vykdomas pagal Sąjungos teisę. Valstybės narės ir Komisija turėtų tvarkyti asmens duomenis tik tokiu būdu, kuris atitinka šio reglamento tikslus. Bet kokiam asmens duomenų rinkimui, atskleidimui, siuntimui, perdavimui ir kitam tvarkymui pagal šį reglamentą turėtų būti taikomi Europos Parlamento ir Tarybos reglamentų (EB) Nr. 45/2001 ⁽³⁾ ir (ES) 2016/679 ⁽⁴⁾ reikalavimai. Tvarkant asmens duomenis šio reglamento tikslais, taip pat turėtų būti užtikrinama pagrindinė teisė į privataus ir šeimos gyvenimo gerbimą, pripažinta Europos Tarybos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos 8 straipsnyje, taip pat teisė į privatų ir šeimos gyvenimą bei teisė į asmens duomenų apsaugą, pripažintos Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (toliau – Chartija) atitinkamai 7 ir 8 straipsniuose;

⁽¹⁾ 2017 m. spalio 12 d. Tarybos reglamentas (ES) 2017/1939, kuriuo įgyvendinamas tvirtesnis bendradarbiavimas Europos prokuratūros įsteigimo srityje (OL L 283, 2017 10 31, p. 1).

⁽²⁾ 2016 m. gegužės 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/794 dėl Europos Sąjungos teisėsaugos bendradarbiavimo agentūros (Europolo), kuriuo pakeičiami ir panaikinami Tarybos sprendimai 2009/371/TVR, 2009/934/TVR, 2009/935/TVR, 2009/936/TVR ir 2009/968/TVR (OL L 135, 2016 5 24, p. 53).

⁽³⁾ 2000 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 45/2001 dėl asmenų apsaugos Bendrijos institucijoms ir įstaigoms tvarkant asmens duomenis ir laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 8, 2001 1 12, p. 1).

⁽⁴⁾ 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas) (OL L 119, 2016 5 4, p. 1).

- (34) analizės, kurią atlieka FŽP, tikslais ir tam, kad kitų valstybių narių institucijos galėtų atlikti kontrolę ir užtikrinti grynųjų pinigų deklaravimo pareigos vykdymą, visų pirma atsižvelgiant į asmenis, kurie anksčiau yra pažeidę tą pareigą, būtina, kad duomenys, esantys pagal šį reglamentą pateiktose deklaracijose, būtų saugomi pakankamai ilgą laiką. Kad FŽP galėtų veiksmingai atlikti savo analizę ir kad kompetentingos institucijos galėtų veiksmingai atlikti kontrolę ir užtikrinti grynųjų pinigų deklaravimo ar atskleidimo pareigos vykdymą, duomenų, esančių pagal šį reglamentą pateiktose deklaracijose, saugojimo laikotarpis neturėtų būti ilgesnis kaip penkeri metai su galimybe, atlikus išsamų tokio tolesnio saugojimo būtinumo ir proporcingumo vertinimą, jį pratęsti ne ilgiau kaip papildomais trejais metais;
- (35) siekdamas skatinti vykdyti pareigas ir atgrasyti nuo jų apėjimo, valstybės narės turėtų nustatyti sankcijas už grynųjų pinigų deklaravimo ir atskleidimo pareigos nevykdymą. Tos sankcijos turėtų būti skiriamos tik už grynųjų pinigų deklaravimo arba atskleidimo pareigos nevykdymą pagal šį reglamentą, tačiau jas skiriant neturėtų būti atsižvelgiama į galimą su grynaisiais pinigais susijusią nusikalstamą veiklą, kuri gali būti tolesnio tyrimo ir priemonių, kurios nepatenka į šio reglamento taikymo sritį, objektas. Tos sankcijos turėtų būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasomos ir neturėtų viršyti to, kas būtina pareigų vykdymui skatinti. Valstybių narių nustatytos sankcijos turėtų turėti vienodą atgrasomąjį poveikį visoje Sąjungoje šio reglamento pažeidimų atžvilgiu;
- (36) nors daugelis valstybių narių jau savanoriškai naudoja suderintą deklaravimo formą, ES grynųjų pinigų deklaravimo formą (EU-CDF), siekiant užtikrinti, kad kompetentingos institucijos atliktų vienodą kontrolę ir efektyviai tvarkytų, perduotų ir analizuotų deklaracijas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai patvirtinti deklaracijos ir atskleidimo formų šablonus, nustatyti bendros rizikos valdymo sistemos kriterijus, keitimosi informacija technines taisykles ir informacijos perdavimo formos šabloną bei nustatyti taisykles ir formatą, kuriuos reikės naudoti, teikiant statistinę informaciją Komisijai. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamos laikantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011 ⁽¹⁾;
- (37) siekiant pagerinti dabartinę padėtį, kuomet prieiga prie statistinės informacijos yra ribota ir turima tik labai nedaug informacijos apie nusikaltėlių vykdomos grynųjų pinigų kontrabandos per Sąjungos išorės sienas mastą, turėtų būti sukurtas efektyvesnis bendradarbiavimas, kompetentingoms institucijoms ir Komisijai keičiantis informacija. Siekiant užtikrinti, kad šis keitimasis informacija būtų efektyvus ir veiksmingas, Komisija turėtų išnagrinėti, ar sukurta sistema atitinka paskirtį ir ar esama kliūčių laiku ir tiesiogiai keistis informacija. Be to, Komisija turėtų skelbti statistinę informaciją savo interneto svetainėje;
- (38) siekiant greitai atsižvelgti į būsimus tarptautinių standartų, pavyzdžiui, FATF parengtų standartų, pakeitimus arba spręsti šio reglamento apėjimo naudojant biržos prekes kaip likvidų vertės neprarandantį turtą arba naudojant išankstinio mokėjimo korteles problemą, pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus dėl šio reglamento I priedo dalinių pakeitimų. Ypač svarbu, kad atlikdama parengiamąjį darbą Komisija tinkamai konsultuotųsi, taip pat ir su ekspertais, ir kad tos konsultacijos vyktų vadovaujantis 2016 m. balandžio 13 d. Tarpinstituciniame susitarime dėl geresnės teisėkūros ⁽²⁾ nustatytais principais. Visų pirma siekiant užtikrinti vienodas galimybes dalyvauti atliekant su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą, Europos Parlamentas ir Taryba visus dokumentus gauna tuo pačiu metu kaip ir valstybių narių ekspertai, o jų ekspertams suteikiama galimybė sistemingai dalyvauti Komisijos ekspertų grupių, kurios atlieka su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą, posėdžiuose;
- (39) kadangi šio reglamento tikslų valstybės narės negali deramai pasiekti, o dėl pinigų plovimo ir teroristų finansavimo tarptautinio masto ir dėl vidaus rinkos ir jos pagrindinių laisvių, kurios gali būti visiškai įgyvendintos tik užtikrinant, kad grynųjų pinigų vežimui per Sąjungos išorės sienas negalėtų būti nustatytos pernelyg skirtingos sąlygos pagal nacionalinę teisę, specifiškumo šiuos tikslus lengviau pasiekti Sąjungos lygmeniu, Sąjunga gali priimti priemones pagal subsidiarumo principą, kaip nustatyta Europos Sąjungos sutarties (toliau – ES sutartis) 5 straipsnyje. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo reglamentu neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti;

⁽¹⁾ 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojamosi įgyvendinimo įgaliojimai kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

⁽²⁾ OL L 123, 2016 5 12, p. 1.

- (40) šiame reglamente gerbiamos pagrindinės teisės ir laikomasi principų, pripažintų ES sutarties 6 straipsnyje ir įtvirtintų Chartijoje, ypač jos II antraštinėje dalyje;
- (41) vadovaujantis Reglamento (EB) Nr. 45/2001 28 straipsnio 2 dalimi, buvo pasikonsultuota su Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnu,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Dalykas

Šiame reglamente nustatoma į Sąjungą įvežamų arba iš jos išvežamų grynųjų pinigų kontrolės sistema, siekiant papildyti pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos teisinę sistemą, nustatytą Direktyva (ES) 2015/849.

2 straipsnis

Terminų apibrėžtys

1. Šiame reglamente vartojamų terminų apibrėžtys:

a) gryniesi pinigai:

- i) valiuta;
- ii) turėtojo apyvarčiosios priemonės;
- iii) biržos prekės, kurios naudojamos kaip labai likvidus vertės neprarandantis turtas;
- iv) išankstinio mokėjimo kortelės;

b) į Sąjungą įvežti ar iš jos išvežti arba į Sąjungą atvykti ar iš jos išvykti – įvežti (grynuosius pinigus) arba atvykti iš teritorijos, kuriai netaikomas SESV 355 straipsnis, į teritoriją, kuriai taikomas tas straipsnis, arba išvežti (grynuosius pinigus) arba išvykti iš teritorijos, kuriai taikomas tas straipsnis;

c) valiuta – banknotai ir monetos, kurie yra apyvartoje kaip atsiskaitymo priemonė arba kurie buvo apyvartoje kaip atsiskaitymo priemonė ir kuriuos dar galima iškeisti finansų įstaigose arba centriniuose bankuose į banknotus ir monetas, kurie yra apyvartoje kaip atsiskaitymo priemonė;

d) turėtojo apyvarčiosios priemonės – kitos nei valiuta priemonės, kurių turėtojai, pateikę priemones, turi teisę reikalauti finansinės sumos be asmens tapatybę patvirtinančio dokumento arba dokumento, patvirtinančio, kad jie turi teisę gauti tą sumą. Tos priemonės yra:

- i) kelionės čekiai ir
- ii) pareikštinės formos čekiai, paprastieji vekseliai arba piniginės perlaidos, pasirašyti, bet be gavėjo vardo ir pavardės (pavadinimo), perleidžiami be apribojimų, skirti fiktyviam gavėjui arba kitokios formos čekiai, paprastieji vekseliai arba piniginės perlaidos, pagal kuriuos teisė į juose nurodytas sumas perleidžiama juos pateikus;

e) biržos prekė, naudojama kaip labai likvidus vertės neprarandantis turtas – prekė, nurodyta I priedo 1 punkte, kuri pasižymi dideliu vertės ir apimties santykiu ir kurią galima lengvai ir nedidelėmis sandorio kainomis iškeisti į valiutą prieinamose prekybos rinkose;

f) išankstinio mokėjimo kortelė – nevardinė kortelė, nurodyta I priedo 2 punkte, kurioje yra arba kuri suteikia prieigą prie piniginės vertės arba lėšų, kurios gali būti panaudotos mokėjimo operacijoms atlikti, prekėms ar paslaugoms įsigyti arba valiutai išpirkti, kai tokia kortelė nėra susieta su banko sąskaita;

g) kompetentingos institucijos – valstybių narių muitinės ir bet kurios kitos institucijos, valstybių narių įgaliosos taikyti šį reglamentą;

h) vežėjas – į Sąjungą atvykstantis arba iš jos išvykstantis fizinis asmuo, su savimi, savo багаže arba savo transporto priemonėje vežantis grynuosius pinigus;

i) nelydimi gryniesi pinigai – gryniesi pinigai, kurie yra vežėjo nevežamos siuntos dalis;

j) nusikalstama veikla – bet kuri Direktyvos (ES) 2015/849 3 straipsnio 4 punkte nurodyta veikla;

k) finansinės žvalgybos padalinys (FŽP) – subjektas, įsteigtas valstybėje narėje Direktyvos (ES) 2015/849 32 straipsniu įgyvendinti.

2. Remiantis šio reglamento 15 straipsniu, Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais iš dalies keičiamas šio reglamento I priedas, siekiant atsižvelgti į naujas pinigų plovimo, kaip apibrėžta Direktyvos (ES) 2015/849 1 straipsnio 3 ir 4 dalyse, ir teroristų finansavimo, kaip apibrėžta tos direktyvos 1 straipsnio 5 dalyje, tendencijas arba atsižvelgti į pinigų plovimo arba teroristų finansavimo prevencijos geriausią praktiką, arba neleisti nusikaltėliams naudoti biržos prekes, kurios naudojamos kaip labai likvidus vertės neprarandantis turtas, ir išankstinio mokėjimo korteles, siekiant apeiti šio reglamento 3 ir 4 straipsniuose nustatytas pareigas.

3 straipsnis

Pareiga deklaruoti lydimus grynuosius pinigus

1. Vežėjai, vežantys grynuosius pinigus, kurių vertė yra 10 000 EUR arba didesnė, deklaruoja tuos grynuosius pinigus valstybės narės, per kurią jie atvyksta į Sąjungą arba iš jos išvyksta, kompetentingoms institucijoms ir sudaro joms galimybę atlikti kontrolę. Jeigu pateikiama neteisinga arba neišsami informacija arba nesudaroma galimybė atlikti grynųjų pinigų kontrolę, grynųjų pinigų deklaravimo pareiga laikoma neįvykdyta.
2. 1 dalyje nurodytoje deklaracijoje pateikiami išsamūs duomenys apie:
 - a) vežėją, įskaitant jo vardą ir pavardę, kontaktinius duomenis, įskaitant adresą, gimimo datą ir vietą, pilietybę ir tapatybės dokumento numerį;
 - b) grynųjų pinigų savininką, įskaitant, fizinio asmens atveju, vardą ir pavardę, kontaktinius duomenis, įskaitant adresą, gimimo datą ir vietą, pilietybę ir tapatybės dokumento numerį, arba, juridinio asmens atveju, visą pavadinimą, kontaktinius duomenis, įskaitant adresą, registracijos numerį ir, kai žinoma, pridėtinės vertės mokesčio (toliau – PVM) mokėtojo kodą;
 - c) kai žinoma, numatomą grynųjų pinigų gavėją, įskaitant, fizinio asmens atveju, vardą ir pavardę, kontaktinius duomenis, įskaitant adresą, gimimo datą ir vietą, pilietybę ir tapatybės dokumento numerį, arba, juridinio asmens atveju, visą pavadinimą, kontaktinius duomenis, įskaitant adresą, registracijos numerį ir, kai žinoma, PVM mokėtojo kodą;
 - d) grynųjų pinigų pavidalą ir sumą arba vertę;
 - e) grynųjų pinigų ekonominę kilmę;
 - f) numatomą grynųjų pinigų paskirtį;
 - g) vežimo maršrutą ir
 - h) transporto priemones.
3. Šio straipsnio 2 dalyje išvardyti duomenys pateikiami raštu arba elektroniniu būdu, naudojant 16 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytą deklaracijos formą. Deklarantui paprašius, jam išduodama patvirtinta deklaracijos kopija.

4 straipsnis

Pareiga atskleisti nelydimus grynuosius pinigus

1. Jeigu į Sąjungą įvežama arba iš jos išvežama 10 000 EUR arba didesnės vertės nelydimų grynųjų pinigų suma, valstybės narės, per kurią ji įvežama į Sąjungą arba iš jos išvežama, kompetentingos institucijos gali reikalauti, kad grynųjų pinigų siuntėjas, gavėjas arba jų atstovas, atsižvelgiant į konkrečią situaciją, per nustatytą 30 dienų terminą pateiktų atskleidimo deklaraciją. Kompetentingos institucijos gali sulaikyti grynuosius pinigus tol, kol jų siuntėjas arba gavėjas ar jų atstovas pateiks atskleidimo deklaraciją. Kai deklaracija nepateikiama per nurodytą terminą, pateikiama neteisinga arba neišsami informacija arba nesudaroma galimybė atlikti grynųjų pinigų kontrolę, pareiga atskleisti nelydimus grynuosius pinigus laikoma neįvykdyta.
2. 1 dalyje nurodytoje atskleidimo deklaracijoje pateikiami išsamūs duomenys apie:
 - a) deklarantą, įskaitant vardą ir pavardę, kontaktinius duomenis, įskaitant adresą, gimimo datą ir vietą, pilietybę ir tapatybės dokumento numerį;
 - b) grynųjų pinigų savininką, įskaitant, fizinio asmens atveju, vardą ir pavardę, kontaktinius duomenis, įskaitant adresą, gimimo datą ir vietą, pilietybę ir tapatybės dokumento numerį, arba, juridinio asmens atveju, visą pavadinimą, kontaktinius duomenis, įskaitant adresą, registracijos numerį ir, kai žinoma, PVM mokėtojo kodą;

- c) grynųjų pinigų siuntėją, įskaitant, fizinio asmens atveju, vardą ir pavardę, kontaktinius duomenis, įskaitant adresą, gimimo datą ir vietą, pilietybę ir tapatybės dokumento numerį, arba, juridinio asmens atveju, visą pavadinimą, kontaktinius duomenis, įskaitant adresą, registracijos numerį ir, kai žinoma, PVM mokėtojo kodą;
- d) grynųjų pinigų gavėją arba numatomą gavėją, įskaitant, fizinio asmens atveju, vardą ir pavardę, kontaktinius duomenis, įskaitant adresą, gimimo datą ir vietą, pilietybę ir tapatybės dokumento numerį, arba, juridinio asmens atveju, visą pavadinimą, kontaktinius duomenis, įskaitant adresą, registracijos numerį ir, kai žinoma, PVM mokėtojo kodą;
- e) grynųjų pinigų pavidalą ir sumą arba vertę;
- f) grynųjų pinigų ekonominę kilmę ir
- g) numatomą grynųjų pinigų paskirtį.

3. Šio straipsnio 2 dalyje išvardyti duomenys pateikiami raštu arba elektroniniu būdu, naudojant 16 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytą deklaracijos formą. Deklarantui paprašius, jam išduodama patvirtinta deklaracijos kopija.

5 straipsnis

Kompetentingų institucijų įgaliojimai

1. Kad patikrintų, kaip vykdoma 3 straipsnyje nustatyta pareiga deklaruoti lydimus grynuosius pinigus, kompetentingos institucijos įgaliojamos, laikantis nacionalinėje teisėje nustatytų sąlygų, tikrinti fizinius asmenis, jų bagažą ir transporto priemones.
2. 4 straipsnyje nustatytos nelydimų grynųjų pinigų atskleidimo pareigos vykdymo tikslais kompetentingos institucijos įgaliojamos, laikantis nacionalinėje teisėje nustatytų sąlygų, tikrinti siuntas, talpyklas arba transporto priemones, kuriose gali būti nelydimų grynųjų pinigų.
3. Jeigu 3 straipsnyje nustatyta pareiga deklaruoti lydimus grynuosius pinigus arba 4 straipsnyje nustatyta pareiga atskleisti nelydimus grynuosius pinigus neįvykdyta, kompetentingos institucijos raštu arba elektroniniu būdu parengia *ex officio* deklaraciją, į kurią įtraukiama kuo daugiau išsamių duomenų, išvardytų atitinkamai 3 straipsnio 2 dalyje arba 4 straipsnio 2 dalyje.
4. Siekiant nustatyti ir įvertinti riziką ir parengti būtinas atsakomąsias priemones, kontrolė, visų pirma, grindžiama rizikos analize ir atliekama pagal bendrą rizikos valdymo sistemą, taikant 16 straipsnio 1 dalies b punkte nustatytus kriterijus, taip pat atsižvelgiant į rizikos vertinimus, kuriuos atlieka Komisija ir FŽP pagal Direktyvą (ES) 2015/849.
5. 6 straipsnio tikslais kompetentingos institucijos taip pat naudojami pagal šį straipsnį joms suteiktais įgaliojimais.

6 straipsnis

Ribos nesiekiančios sumos, kaip įtariama, susijusios su nusikalstama veikla

1. Jeigu kompetentingos institucijos nustato vežėją su grynųjų pinigų suma, nesiekiančia 3 straipsnyje nurodytos ribos, ir kad yra požymių, kad gryniesi pinigai yra susiję su nusikalstama veikla, jos registruoja tą informaciją ir 3 straipsnio 2 dalyje nurodytus duomenis.
2. Jeigu kompetentingos institucijos nustato, kad į Sąjungą įvežami arba iš jos išvežami nelydimi gryniesi pinigai, kurių vertė nesiekia 4 straipsnyje nurodytos ribos, ir kad yra požymių, kad gryniesi pinigai susiję su nusikalstama veikla, jos registruoja tą informaciją ir 4 straipsnio 2 dalyje nurodytus duomenis.

7 straipsnis

Kompetentingų institucijų vykdomas laikinas grynųjų pinigų sulaikymas

1. Laikydamosi nacionalinėje teisėje nustatytų sąlygų, kompetentingos institucijos gali laikinai sulaikyti grynuosius pinigus priimdamos administracinį sprendimą, jeigu:
 - a) nevykdoma 3 straipsnyje nustatyta pareiga deklaruoti lydimus grynuosius pinigus ar 4 straipsnyje nustatyta pareiga atskleisti nelydimus grynuosius pinigus arba
 - b) yra požymių, kad gryniesi pinigai, nepriklausomai nuo jų sumos, susiję su nusikalstama veikla.

2. Dėl 1 dalyje nurodyto administracinio sprendimo gali būti pasinaudota teise į veiksmingą teisinę gynybą, laikantis nacionalinėje teisėje nustatytų procedūrų. Kompetentingos institucijos pateikia administracinio sprendimo motyvų pareiškimą:

- a) asmeniui, kuris įpareigotas pateikti deklaraciją pagal 3 straipsnį arba atskleidimo deklaraciją pagal 4 straipsnį, arba
- b) asmeniui, kuris įpareigotas pateikti informaciją pagal 6 straipsnio 1 arba 2 dalį.

3. Laikino sulaikymo laikotarpis pagal nacionalinę teisę yra griežtai apribotas laiku, kurio reikia kompetentingoms institucijoms nustatyti, ar, atsižvelgiant į tokio atvejo aplinkybes, būtina grynuosius pinigus sulaikyti ilgiau. Laikino sulaikymo laikotarpis negali būti ilgesnis kaip 30 dienų. Kompetentingos institucijos, atlikusios išsamų tolesnio laikino sulaikymo būtinumo ir proporcingumo vertinimą, gali nuspręsti laikino sulaikymo laikotarpį pratęsti iki daugiausiai 90 dienų.

Jeigu per tą laikotarpį dėl ilgesnio grynųjų pinigų sulaikymo neapsisprendžiama arba apsisprendžiama, kad atsižvelgiant į aplinkybes ilgiau sulaikyti grynųjų pinigų nėra būtina, grynieji pinigai nedelsiant grąžinami:

- a) asmeniui, iš kurio grynieji pinigai buvo laikinai sulaikyti 3 arba 4 straipsnyje nurodytais atvejais, arba
- b) asmeniui, iš kurio grynieji pinigai buvo laikinai sulaikyti 6 straipsnio 1 arba 2 dalyje nurodytais atvejais.

8 straipsnis

Informacinės kampanijos

Valstybės narės užtikrina, kad į Sąjungą atvykstantys ar išvykstantys asmenys arba asmenys, iš Sąjungos siunčiantys nelydimus grynuosius pinigus ar gaunantys nelydimus grynuosius pinigus, būtų informuojami apie jų teises ir pareigas pagal šį reglamentą, ir, bendradarbiaudamos su Komisija, parengia tinkamą tiems asmenims skirtą informacinę medžiagą.

Valstybės narės užtikrina, kad tokioms informacinėms kampanijoms būtų skiriama pakankamai lėšų.

9 straipsnis

Informacijos teikimas FŽP

1. Vadovaudamasi 16 straipsnio 1 dalies c punkte nurodytomis techninėmis taisyklėmis, kompetentingos institucijos registruoja informaciją, gautą pagal 3 arba 4 straipsnį, 5 straipsnio 3 dalį arba 6 straipsnį, ir perduoda ją valstybės narės, kurioje ji gauta, FŽP.

2. Valstybės narės užtikrina, kad atitinkamos valstybės narės FŽP keistųsi tokia informacija su atitinkamais kitų valstybių narių FŽP pagal Direktyvos (ES) 2015/849 53 straipsnio 1 dalį.

3. Kompetentingos institucijos 1 dalyje nurodytą informaciją perduoda nedelsdamos ir bet kuriuo atveju ne vėliau kaip per 15 darbo dienų nuo informacijos gavimo dienos.

10 straipsnis

Kompetentingų institucijų ir Komisijos keitimasis informacija

1. Kiekvienos valstybės narės kompetentinga institucija elektroniniu būdu perduoda toliau nurodytą informaciją kitų valstybių narių kompetentingoms institucijoms:

- a) *ex officio* deklaracijas, parengtas pagal 5 straipsnio 3 dalį;
- b) informaciją, gautą pagal 6 straipsnį;
- c) deklaracijas, gautas pagal 3 arba 4 straipsnį, kai yra požymių, kad grynieji pinigai susiję su nusikalstama veikla;
- d) anonimine forma pateikiamą rizikos informaciją ir rizikos analizės rezultatus.

2. Kai yra požymių, kad grynieji pinigai yra susiję su nusikalstama veikla, kuri galėtų neigiamai paveikti Sąjungos finansinius interesus, 1 dalyje nurodyta informacija taip pat perduodama Komisijai, Europos prokuratūrai – valstybių narių, dalyvaujančių įgyvendinant tvirtesnę bendradarbiavimą pagal Reglamentą (ES) 2017/1939, atveju ir kai Europos prokuratūra yra kompetentinga imtis veiksmų pagal to reglamento 22 straipsnį, ir Europolui, kai jis yra kompetentingas imtis veiksmų pagal Reglamento (ES) 2016/794 3 straipsnį.

3. Kompetentinga institucija perduoda 1 ir 2 dalyse nurodytą informaciją, vadovaudamasi 16 straipsnio 1 dalies c punkte nurodytomis techninėmis taisyklėmis ir naudodama 16 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytą formą.
4. 1 dalies a, b ir c punktuose ir 2 dalyje nurodyta informacija perduodama nedelsiant ir bet kuriuo atveju ne vėliau kaip per 15 darbo dienų nuo tos informacijos gavimo dienos.
5. 1 dalies d punkte nurodyta informacija ir rezultatai perduodami kas šešis mėnesius.

11 straipsnis

Keitimasis informacija su trečiosiomis valstybėmis

1. Šio reglamento tikslais, remdamosi tarpusavio administracinės pagalbos sistema, valstybės narės arba Komisija gali perduoti toliau nurodytą informaciją trečiajai valstybei, jeigu tai raštu leidžia kompetentinga institucija, pirmoji gavusi šią informaciją, su sąlyga, kad toks perdavimas atitinka nacionalinius ir Sąjungos teisės aktus, susijusius su asmens duomenų perdavimu trečiosioms valstybėms:
 - a) *ex officio* deklaracijas, parengtas pagal 5 straipsnio 3 dalį;
 - b) informaciją, gautą pagal 6 straipsnį;
 - c) deklaracijas, gautas pagal 3 arba 4 straipsnį, jeigu yra požymių, kad gryniesiems pinigais susiję su pinigų plovimu arba teroristų finansavimu.
2. Valstybės narės praneša Komisijai apie bet kokią informacijos perdavimą, remdamosi 1 dalimi.

12 straipsnis

Profesinė paslaptis, konfidencialumas ir duomenų saugumas

1. Kompetentingos institucijos užtikrina duomenų, kuriuos jos gavo pagal 3 ir 4 straipsnius, 5 straipsnio 3 dalį ir 6 straipsnį, saugumą.
2. Visai kompetentingų institucijų gautai informacijai taikoma profesinės paslapties pareiga.

13 straipsnis

Asmens duomenų apsauga ir saugojimo laikotarpiai

1. Kompetentingos institucijos atlieka asmens duomenų, kuriuos jos gauna pagal 3 ir 4 straipsnius, 5 straipsnio 3 dalį ir 6 straipsnį, duomenų valdytojų funkciją.
2. Pagal šį reglamentą asmens duomenys tvarkomi tik nusikalstamos veiklos prevencijos ir kovos su ja tikslu.
3. Asmens duomenimis, gautais taikant 3 ir 4 straipsnius, 5 straipsnio 3 dalį ir 6 straipsnį, gali naudotis tik tinkamai įgalioti kompetentingų institucijų darbuotojai ir šie duomenys turi būti deramai apsaugoti nuo neleistinos prieigos arba perdavimo. Jeigu 9, 10 ir 11 straipsniuose nenumatyta kitaip, duomenų negalima atskleisti arba perduoti be aiškaus institucijos, kuri pirmoji juos gavo, leidimo. Tačiau leidimas nebūtinai, jeigu kompetentingos institucijos privalo atskleisti arba perduoti tuos duomenis pagal atitinkamos valstybės narės nacionalinę teisę, visų pirma, susijusių su teismo procesu.
4. Asmens duomenis, gautus taikant 3 ir 4 straipsnius, 5 straipsnio 3 dalį ir 6 straipsnį, kompetentingos institucijos ir FŽP saugo penkerius metus nuo duomenų gavimo dienos. Pasibaigus tam laikotarpiui asmens duomenys ištrinami.
5. Saugojimo laikotarpis gali būti pratęstas vieną kartą laikotarpiui, kuris negali viršyti trejų papildomų metų, jeigu:
 - a) atlikęs išsamų tolesnio saugojimo būtinumo ir proporcingumo vertinimą ir padaręs išvadą, jog jis pagrįstas, kad jis galėtų vykdyti savo užduotis, susijusias su kova su pinigų plovimu ar teroristų finansavimu, FŽP nustato, kad reikia toliau saugoti asmens duomenis, arba
 - b) atlikusios išsamų tolesnio saugojimo būtinumo ir proporcingumo vertinimą ir padariusios išvadą, jog jis pagrįstas, kad jos galėtų vykdyti savo užduotis, susijusias su veiksmingos kontrolės, ar laikomasi šiame reglamente nustatytos lydimų grynųjų pinigų deklaravimo pareigos arba grynųjų pinigų atskleidimo pareigos, užtikrinimu, kompetentingos institucijos nustato, kad reikia toliau saugoti asmens duomenis.

*14 straipsnis***Sankcijos**

Kiekviena valstybė narė nustato sankcijas, taikytinas tuo atveju, kai nevykdoma 3 straipsnyje nustatyta pareiga deklaruoti lydimus grynuosius pinigus arba 4 straipsnyje nustatyta pareiga atskleisti nelydimus grynuosius pinigus. Tokios sankcijos turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasomos.

*15 straipsnis***Igaliojimų delegavimas**

1. Igaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytais sąlygomis.
2. 2 straipsnio 2 dalyje nurodyti igaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami neribotam laikotarpiui nuo 2018 m. gruodžio 2 d.
3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 2 straipsnio 2 dalyje nurodytus deleguotuosius igaliojimus. Sprendimu dėl igaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti igaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.
4. Prieš priimdama deleguotąjį aktą, Komisija konsultuojasi su kiekvienos valstybės narės paskirtais ekspertais vadovaudamasi 2016 m. balandžio 13 d. Tarpinstituciniame susitarime dėl geresnės teisėkūros nustatytais principais.
5. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.
6. Pagal 2 straipsnio 2 dalį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiais.

*16 straipsnis***Igyvendinimo aktai**

1. Siekdama užtikrinti, kad kompetentingos institucijos vienodai taikytų kontrolę, Komisija įgyvendinimo aktais priima:
 - a) deklaracijos formos, nurodytos 3 straipsnio 3 dalyje, šabloną ir atskleidimo formos, nurodytos 4 straipsnio 3 dalyje, šabloną;
 - b) bendros rizikos valdymo sistemos kriterijus, nurodytus 5 straipsnio 4 dalyje, konkrečiai – rizikos kriterijus, standartus ir prioritetines kontrolės sritis, remiantis informacija, kuria keičiamasi pagal 10 straipsnio 1 dalies d punktą, ir Sąjungos bei tarptautine politika ir geriausia praktika;
 - c) veiksmingo keitimosi informacija per MIS pagal šio reglamento 9 straipsnio 1 ir 3 dalis ir 10 straipsnį technines taisykles, kaip nustatyta Reglamento (EB) Nr. 515/97 23 straipsniu;
 - d) informacijos perdavimo formos, nurodytos 10 straipsnio 3 dalyje, šabloną ir
 - e) taisykles ir formatą, kuriuos turės naudoti valstybės narės, Komisijai teikdamos anonimine forma pateikiamą statistinę informaciją apie deklaracijas ir pažeidimus pagal 18 straipsnį.
2. Įgyvendinimo aktai, nurodyti šio straipsnio 1 dalyje, priimami laikantis 17 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

*17 straipsnis***Komiteto procedūra**

1. Komisijai padeda Grynujų pinigų kontrolės komitetas. Tas komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta Reglamente (ES) Nr. 182/2011.
2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

18 straipsnis

Informacijos, susijusios su šio reglamento įgyvendinimu, perdavimas

1. Ne vėliau kaip 2021 m. gruodžio 4 d. valstybės narės Komisijai perduoda:
 - a) kompetentingų institucijų sąrašą;
 - b) išsamius duomenis apie sankcijas, nustatytas pagal 14 straipsnį;
 - c) anonimine forma pateikiamą statistinę informaciją apie deklaracijas, kontrolę ir pažeidimus, naudojant 16 straipsnio 1 dalies e punkte nurodytą formatą.
2. Valstybės narės praneša Komisijai apie bet kokius vėlesnius 1 dalies a ir b punktuose nurodytos informacijos pakeitimus ne vėliau kaip per vieną mėnesį nuo tų pakeitimų įsigaliojimo.

1 dalies c punkte nurodyta informacija Komisijai pateikiama ne rečiau kaip kas šešis mėnesius.
3. Komisija teikia informaciją, nurodytą 1 dalies a punkte, ir vėlesnius tos informacijos pakeitimus pagal 2 dalį visoms kitoms valstybėms narėms.
4. Komisija kasmet skelbia 1 dalies a ir c punktuose nurodytą informaciją ir bet kokius vėlesnius tos informacijos pakeitimus pagal 2 dalį savo interneto svetainėje ir aiškiai informuoja naudotojus apie į Sąjungą įvežamų ir iš jos išvežamų grynųjų pinigų kontrolę.

19 straipsnis

Vertinimas

1. Ne vėliau kaip 2021 m. gruodžio 3 d., o vėliau – kas penkerius metus Komisija, remdamasi iš valstybių narių reguliariai gaunama informacija, Europos Parlamentui ir Tarybai pateikia ataskaitą apie šio reglamento taikymą.

Pirmoje pastraipoje nurodytoje ataskaitoje visų pirma įvertinama, ar:

 - a) į šio reglamento taikymo sritį turėtų būti įtrauktas kitas turtas;
 - b) nelydimų grynųjų pinigų atskleidimo procedūra yra veiksminga;
 - c) reikėtų persvarstyti didžiausią nelydimų grynųjų pinigų ribą;
 - d) informacijos šrantai pagal 9 ir 10 straipsnius ir naudojimas MIS visų pirma yra veiksmingi ir ar esama kliūčių laiku ir tiesiogiai keistis suderinama ir palyginama informacija tarp kompetentingų institucijų ir FŽP ir
 - e) valstybių narių nustatytos sankcijos yra veiksmingos, proporcingos ir atgrasomos, ar jos atitinka nusistovėjusią Europos Sąjungos Teisingumo Teismo praktiką ir ar jos turi visoje Sąjungoje vienodą atgrasomąjį poveikį šio reglamento pažeidimų atžvilgiu.
2. 1 dalyje nurodytoje ataskaitoje pateikiama, kai turima:
 - a) iš valstybių narių gautos informacijos apie grynuosius pinigus, susijusius su nusikalstama veikla, darančia neigiamą poveikį Sąjungos finansiniams interesams, rinkinys ir
 - b) informacija apie keitimąsi informacija su trečiosiomis valstybėmis.

20 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 1889/2005 panaikinimas

Reglamentas (EB) Nr. 1889/2005 panaikinamas.

Nuorodos į panaikintą reglamentą laikomos nuorodomis į šį reglamentą ir skaitomos pagal II priede pateiktą atitikties lentelę.

21 straipsnis

Įsigaliojimas ir taikymas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 2021 m. birželio 3 d. Tačiau 16 straipsnis taikomas nuo 2018 m. gruodžio 2 d.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Strasbūre 2018 m. spalio 23 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

A. TAJANI

Tarybos vardu

Pirmininkė

K. EDTSTADLER

—

I PRIEDAS

Biržos prekės, kurios naudojamos kaip labai likvidus vertės neprarandantis turtas, ir išankstinio mokėjimo kortelės, kurios laikomos grynaisiais pinigais pagal 2 straipsnio 1 dalies a punkto iii ir iv papunkčius

1. Biržos prekės, kurios naudojamos kaip labai likvidus vertės neprarandantis turtas:
 - a) monetos, kurias sudaro bent 90 % aukso, ir
 - b) lydiniai, pavyzdžiui, luitai, grynuoliai ar gabalai, kuriuos sudaro bent 99,5 % aukso.
 2. Išankstinio mokėjimo kortelės: p. m.
-

II PRIEDAS

ATITIKTIES LENTELĖ

Reglamentas (EB) Nr. 1889/2005	Šis reglamentas
1 straipsnis	1 straipsnis
2 straipsnis	2 straipsnis
3 straipsnis	3 straipsnis
—	4 straipsnis
4 straipsnio 1 dalis	5 straipsnis
5 straipsnio 2 dalis	6 straipsnis
4 straipsnio 2 dalis	7 straipsnis
—	8 straipsnis
5 straipsnio 1 dalis	9 straipsnis
6 straipsnis	10 straipsnis
7 straipsnis	11 straipsnis
8 straipsnis	12 straipsnis
—	13 straipsnis
9 straipsnis	14 straipsnis
—	15 straipsnis
—	16 straipsnis
—	17 straipsnis
—	18 straipsnis
10 straipsnis	19 straipsnis
—	20 straipsnis
11 straipsnis	21 straipsnis
—	I priedas
—	II priedas

DIREKTYVOS

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA (ES) 2018/1673

2018 m. spalio 23 d.

dėl kovos su pinigų plovimu baudžiamosios teisės priemonėmis

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 83 straipsnio 1 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽¹⁾,

kadangi:

- (1) pinigų plovimas ir su juo susijęs terorizmo finansavimas bei organizuotas nusikalstamumas vis dar yra opios Sąjungos lygmens problemos, kurios kenkia finansų sektoriaus vientisumui, stabilumui ir reputacijai ir kelia grėsmę Sąjungos vidaus rinkai ir vidaus saugumui. Siekiant spręsti šias problemas ir papildyti bei užtikrinti veiksmingesnę Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2015/849 ⁽²⁾ taikymą, šia direktyva nustatomos baudžiamosios teisės priemonės kovai su pinigų plovimu, kurios užtikrins veiksmingesnę ir sklandesnę kompetentingų institucijų tarpvalstybinį bendradarbiavimą;
- (2) priemonės, kurių imamasi tik nacionaliniu ar netgi Sąjungos lygmeniu, neatsižvelgiant į veiksmų koordinavimą bei bendradarbiavimą tarptautiniu mastu, turėtų labai ribotą poveikį. Todėl priemonės, kurių imasi Sąjunga kovai su pinigų plovimu, turėtų derėti su kitais veiksmais, kurių imamasi tarptautiniuose forumuose, ir būti ne mažiau už juos griežtos;
- (3) vykdant Sąjungos veiksmus, ir toliau reikėtų ypač atsižvelgti į Finansinių veiksmų darbo grupės (toliau – FATF) rekomendacijas ir kitų tarptautinių organizacijų ir įstaigų, kovojančių su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu, priemones. Atitinkami Sąjungos teisės aktai tam tikrais atvejais turėtų būti toliau derinami su 2012 m. vasario mėn. FATF patvirtintais Tarptautiniais kovos su pinigų plovimu, terorizmo finansavimu ir ginklų platinimu standartais (toliau – peržiūrėtos FATF rekomendacijos). Kaip Europos Tarybos konvencijos dėl nusikalstamu būdu įgytų pajamų plovimo, paieškos, arešto ir konfiskavimo bei terorizmo finansavimo pasirašiusioji šalis, Sąjunga turėtų perkelti šios konvencijos reikalavimus į savo teisės sistemą;
- (4) Tarybos pamatiniu sprendimu 2001/500/TVR ⁽³⁾ nustatyti pinigų plovimo kriminalizavimo reikalavimai. Tačiau tas pamatinis sprendimas nepakankamai išsamus, todėl šiuo metu pinigų plovimo srityje taikomos baudžiamosios priemonės nėra tokios nuoseklios, kad leistų visoje Sąjungoje veiksmingai kovoti su pinigų plovimu, ir dėl to atsiranda vykdymo užtikrinimo spragos ir bendradarbiavimo tarp įvairių valstybių narių kompetentingų institucijų kliūtys;

⁽¹⁾ 2018 m. rugsėjo 12 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2018 m. spalio 11 d. Tarybos sprendimas.

⁽²⁾ 2015 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/849 dėl finansų sistemos naudojimo pinigų plovimui ar teroristų finansavimui prevencijos, kuria iš dalies keičiamas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 648/2012 ir panaikinama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/60/EB bei Komisijos direktyva 2006/70/EB (OL L 141, 2015 6 5, p. 73).

⁽³⁾ 2001 m. birželio 26 d. Tarybos pamatinis sprendimas 2001/500/TVR dėl pinigų plovimo, nusikaltimo priemonių ir nusikalstamu būdu įgytų pajamų nustatymo, paieškos, išaldymo, areštavimo ir konfiskavimo (OL L 182, 2001 7 5, p. 1).

- (5) nusikalstamos veiklos, laikomos pirminiais pinigų plovimo nusikaltimais, visose valstybėse narėse turėtų būti apibrėžtos pakankamai vienodai. Valstybės narės turėtų užtikrinti, kad visi nusikaltimai, už kuriuos baudžiama šioje direktyvoje nustatyto dydžio laisvės atėmimo bausme, yra laikytini pirminiais pinigų plovimo nusikaltimais. Be to, jeigu tai dar nėra padaryta, taikant šias bausmės ribas, valstybės narės turėtų priskirti įvairias kiekvienos šioje direktyvoje išvardytų nusikalstamų veikų kategorijos nusikalstamas veikas. Tuo atveju valstybės narės turėtų galėti nuspręsti, kaip nustatyti prie kiekvienos kategorijos priskirtų nusikalstamų veikų aprėpties ribas. Jeigu nusikalstamų veikų kategorija, pavyzdžiui, terorizmas ar nusikaltimai aplinkai, apima Sąjungos teisės aktuose nustatytas nusikalstamas veikas, šioje direktyvoje turėtų būti daroma nuoroda į tuos teisės aktus. Vis dėlto valstybės narės visas tuose teisės aktuose nustatytas nusikalstamas veikas turėtų laikyti pirminiais pinigų plovimo nusikaltimais. Bet kurios rūšies baustinas dalyvavimas, darant pagal nacionalinę teisę kriminalizuotą pirminį nusikaltimą, šios direktyvos tikslais taip pat turėtų būti laikomas nusikalstama veikla. Tais atvejais, kai pagal Sąjungos teisę valstybės narės gali numatyti kitas nei baudžiamąsias sankcijas, šia direktyva neturėtų būti reikalaujama, kad valstybės narės klasifikuotų tas veikas pirminiais nusikaltimais šios direktyvos tikslais;
- (6) virtualiųjų valiutų naudojimas kelia naujus pavojus ir uždavinius kovos su pinigų plovimu požiūriu. Valstybės narės turėtų užtikrinti, kad būtų tinkamai atsižvelgiama į tuos rizikos veiksnius;
- (7) dėl pareigūnų padarytų pinigų plovimo nusikalstamų veikų poveikio viešajai erdvei ir viešųjų institucijų sąžinimumo, valstybės narės turėtų galėti apsvarstyti galimybę savo nacionalinėse sistemose pagal savo teisineis tradicijas numatyti griežtesnes sankcijas pareigūnams;
- (8) vadovaujantis peržiūrėtomis FATF rekomendacijomis, į nusikalstamos veiklos apibrėžtį turėtų būti įtraukti ir mokestiniai nusikaltimai, susiję su tiesioginiais ir netiesioginiais mokesčiais. Kadangi mokestiniai nusikaltimai, laikomi nusikalstama veikla, už kurią baudžiama, taikant šioje direktyvoje nurodytas sankcijas, kiekvienoje valstybėje narėje gali būti skirtingi, mokesčių nusikaltimų apibrėžtys nacionalinėje teisėje gali skirtis. Tačiau šia direktyva nesiekama suderinti mokesčių nusikaltimų apibrėžčių nacionalinėje teisėje;
- (9) vykdydamos baudžiamuosius procesus dėl pinigų plovimo, valstybės narės turėtų viena kitai teikti didžiausią įmanomą pagalbą ir užtikrinti, kad informacija būtų keičiamasi veiksmingai ir laiku pagal nacionalinę teisę ir galiojančią Sąjungos teisinę sistemą. Pirminių nusikaltimų apibrėžčių skirtumai nacionalinėje teisėje neturėtų kliudyti tarptautiniam bendradarbiavimui baudžiamųjų bylų, susijusių su pinigų plovimu, srityje. Bendradarbiavimas su trečiosiomis valstybėmis turėtų būti intensyvesnis, visų pirma, skatinant ir remiant veiksmingų kovos su pinigų plovimu priemonių ir mechanizmų nustatymą ir užtikrinant geresnį tarptautinį bendradarbiavimą šioje srityje;
- (10) ši direktyva netaikoma pinigų plovimui, susijusiam su turtu, gautu iš Sąjungos finansiniams interesams kenkiančių nusikalstamų veikų – jam taikomos specialios taisyklės, išdėstytos Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje (ES) 2017/1371 ⁽¹⁾. Tai nedaro poveikio valstybių narių galimybei perkelti šią direktyvą ir Direktyvą (ES) 2017/1371 į nacionalinę teisę, taikant vieną bendrą išsamią sistemą nacionaliniu lygmeniu. Pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau – SESV) 325 straipsnio 2 dalį valstybės narės prieš Europos Sąjungos finansiniams interesams kenkiantį sukčiavimą privalo imtis tų pačių priemonių, kurių jos imasi prieš savo pačių finansiniams interesams kenkiantį sukčiavimą;
- (11) valstybės narės turėtų užtikrinti, kad už tam tikrų rūšių pinigų plovimo veiklą būtų baudžiama ir tais atvejais, kai ją vykdytų asmuo, vykdydamas nusikalstamą veiklą, kuria tas turtas buvo įgytas (savų pinigų plovimas). Jeigu tokiais atvejais pinigų plovimo veikla nėra vien tik turto turėjimas ar naudojimas juo, bet apima ir turto perdavimą, konversiją, slėpimą ar užmaskavimą ir dėl to padaroma dar daugiau žalos nei jau buvo padaryta nusikalstama veikla, pavyzdžiui, išleidžiant į apyvartą iš nusikalstamos veiklos gautą turtą ir tokiu būdu paslepiant jo neteisėtą kilmę, už tokią pinigų plovimo veiklą turėtų būti baudžiama;

⁽¹⁾ 2017 m. liepos 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2017/1371 dėl kovos su Sąjungos finansiniams interesams kenkiančiu sukčiavimu baudžiamosios teisės priemonėmis (OL L 198, 2017 7 28, p. 29).

- (12) kad kova su pinigų plovimu baudžiamosios teisės priemonėmis būtų veiksminga, turėtų būti galima paskelbti apkaltinamąjį nuosprendį, nekeliant reikalavimo tiksliai nustatyti nusikalstamą veiklą, iš kurios gautas turtas, arba reikalauti, kad anksčiau arba tuo pačiu metu būtų priimtas apkaltinamasis nuosprendis dėl tos nusikalstamos veiklos, tuo pačiu atsižvelgiant į visas susijusias aplinkybes ir įrodymus. Valstybės narės pagal savo nacionalines teisės sistemas turėtų turėti galimybę tai užtikrinti kitomis priemonėmis nei teisės aktai. Baudžiamojo persekiojimo už pinigų plovimą neturėtų apsunkinti tai, kad nusikalstama veikla buvo įvykdyta kitoje valstybėje narėje ar trečiojoje valstybėje, atsižvelgiant į šioje direktyvoje nustatytas sąlygas;
- (13) šia direktyva siekiama kriminalizuoti pinigų plovimą, kai jis padaromas tyčia ir žinant, kad turtas buvo gautas iš nusikalstamos veiklos. Atsižvelgiant į tai, šia direktyva neturėtų būti išskiriama, ar turtas iš nusikalstamos veiklos gautas tiesiogiai, ar netiesiogiai, vadovaujantis plačia termino „pajamos“ apibrėžtimi, kaip nustatyta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2014/42/ES ⁽¹⁾. Kiekvienu atveju svarstant, ar turtas buvo gautas iš nusikalstamos veiklos ir ar asmuo apie tai žinojo, turėtų būti atsižvelgiama į konkrečias bylos aplinkybes, pavyzdžiui, į tai, kad turto vertė yra neproporcinga teisėtoms kaltinamo asmens pajamoms ir kad nusikalstama veikla bei turto įgijimas įvyko tuo pat metu. Ketinimas ir žinojimas gali būti numanomi iš objektyvių, faktinių aplinkybių. Kadangi šia direktyva numatomos būtiniausios taisyklės dėl nusikalstamų veikų apibrėžimo ir sankcijų kovos su pinigų plovimu srityje, valstybės narės gali priimti ar toliau taikyti griežtesnes baudžiamosios teisės nuostatas toje srityje. Pavyzdžiui, valstybės narės turėtų galėti nustatyti, kad nusikalstama veika laikomas dėl nerūpestingumo arba didelio neatsargumo įvykdytas pinigų plovimas. Šios direktyvos nuorodos į pinigų plovimą, padarytą dėl neatsargumo, turėtų būti laikomos tokiomis valstybių narių, kuriose tokie veiksmai laikomi nusikaltimu, atžvilgiu;
- (14) siekiant visoje Sąjungoje atgrasyti nuo pinigų plovimo, valstybės narės turėtų užtikrinti, kad už tai būtų baudžiama laisvės atėmimo bausme, kurios maksimali trukmė yra ne mažesnė nei ketveri metai. Ta pareiga nedaromas poveikis sankcijų ir nuosprendžių individualizavimui, taip pat sankcijų taikymui ir nuosprendžių vykdymui, atsižvelgiant į konkrečias kiekvienos individualios bylos aplinkybes. Valstybės narės taip pat turėtų numatyti papildomas sankcijas arba priemones, pavyzdžiui, baudas, laikiną arba nuolatinį draudimą gauti viešąjį finansavimą, įskaitant dalyvauti konkursuose, gauti dotacijas ir koncesijas, laikiną teisės verstis komercine veikla atėmimą arba laikiną draudimą kandidatuoti į renkamas pareigas ar pareigas valstybės tarnyboje. Ta pareiga nedaro poveikio teisėjo arba teismo diskrecijai nuspręsti, ar taikyti papildomas sankcijas arba priemones, atsižvelgiant į visas konkrečios bylos aplinkybes;
- (15) nors nėra pareigos skirti griežtesnes bausmes, valstybės narės turėtų užtikrinti, kad teisėjas arba teismas galėtų atsižvelgti į šioje direktyvoje apibrėžtas sunkinančias aplinkybes, priimdami nuosprendžius nusikalstamas veikas padariusių asmenų atžvilgiu. Teisėjas arba teismas ir toliau turi diskreciją nustatyti, ar skirti griežtesnę bausmę dėl konkrečių sunkinančių aplinkybių, atsižvelgiant į visas faktines konkrečios bylos aplinkybes. Valstybės narės neturėtų privalėti numatyti atsakomybę sunkinančias aplinkybes, jeigu nacionalinėje teisėje už nusikalstamas veikas, nustatytas Tarybos pamatiniame sprendime 2008/841/TVR ⁽²⁾, arba veikas, kurias padarė fiziniai asmenys, veikdami kaip įpareigotieji subjektai ir vykdydami profesinę veiklą, numatytos bausmės kaip už atskirą nusikalstamą veiką ir dėl to gali būti skiriamos griežtesnės sankcijos;
- (16) išaldant ir konfiskuojant nusikaltimų priemones ir pajamas iš nusikaltimų, pašalinamos finansinės tokių nusikaltimų paskatos. Direktyvoje 2014/42/ES nustatytos nusikaltimų priemonių ir pajamų iš nusikaltimų išaldymo ir konfiskavimo baudžiamosiose bylose būtiniausios taisyklės. Ta direktyva taip pat reikalaujama, kad Komisija atsiskaitytų Europos Parlamentui ir Tarybai apie jos įgyvendinimą ir prireikus pateiktų atitinkamus pasiūlymus. Valstybės narės turėtų užtikrinti bent jau nusikaltimų priemonių ir pajamų iš nusikaltimų išaldymą ir konfiskavimą visais Direktyvoje 2014/42/ES numatytais atvejais. Valstybės narės taip pat turėtų atidžiai apvarstyti galimybę vykdyti konfiskavimą visais atvejais, kai nėra įmanoma pradėti ar baigti baudžiamojo proceso, be kita ko, atvejais, kai nusikalstamą veiką padaręs asmuo mirė. Europos Parlamento ir Tarybos prašymu pagal prie Direktyvos 2014/42/ES pridėtą pareiškimą Komisija pateiks ataskaitą, kurioje bus analizuojamos papildomų bendrų taisyklių dėl nusikalstamai įgyto turto konfiskavimo, taip pat nepriėmus apkaltinamojo nuosprendžio konkrečiam asmeniui ar asmenims už tas veikas, vykdymo galimybes ir galima nauda. Tokioje ataskaitoje bus atsižvelgiama į skirtingas valstybių narių teises tradicijas ir sistemas;

⁽¹⁾ 2014 m. balandžio 3 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/42/ES dėl nusikaltimų priemonių ir pajamų iš nusikaltimų išaldymo ir konfiskavimo Europos Sąjungoje (OL L 127, 2014 4 29, p. 39).

⁽²⁾ 2008 m. spalio 24 d. Tarybos pamatinis sprendimas 2008/841/TVR dėl kovos su organizuotu nusikalstamumu (OL L 300, 2008 11 11, p. 42).

- (17) atsižvelgiant į nusikalstamą veiklą vykdžiusių asmenų bei tokios veiklos pajamų judumą ir į tai, kad, kovojant su pinigų plovimu, reikia atlikti sudėtingus tarpvalstybinius tyrimus, visos valstybės narės turėtų nustatyti savo jurisdikciją, kad kompetentingos institucijos galėtų tokią veiklą ištirti ir pradėti baudžiamąjį persekiojimą. Valstybės narės tokiu būdu turėtų užtikrinti, kad jų jurisdikcija apimtų atvejus, kai nusikalstama veika įvykdoma jų teritorijoje, pasinaudojant informacinėmis ir ryšių technologijomis, nesvarbu, ar tokios technologijos laikomos jų teritorijoje ar ne;
- (18) pagal Tarybos pamatinį sprendimą 2009/948/TVR ⁽¹⁾ ir Tarybos sprendimą 2002/187/TVR ⁽²⁾, dviejų ar daugiau valstybių narių kompetentingos institucijos, vykdančios paralelius baudžiamuosius procesus dėl tų pačių bylos aplinkybių to paties asmens atžvilgiu, padedant Eurojustui, turi pradėti tiesiogines tarpusavio konsultacijas, visų pirma, siekdamas užtikrinti, kad už visas šioje direktyvoje nurodytas nusikalstamas veikas būtų traukiama baudžiamojon atsakomybėn;
- (19) kad būtų užtikrinti sėkmingi pinigų plovimo nusikalstamų veikų tyrimai ir baudžiamasis persekiojimas už jas, asmenys, atsakingi už tokių nusikalstamų veikų tyrimą ar baudžiamąjį persekiojimą, turėtų turėti galimybę naudotis veiksmingomis tyrimo priemonėmis, tokiomis, kurios naudojamos, kovojant su organizuotu nusikalstamumu ar kitais sunkiais nusikaltimais. Tokiu būdu turėtų būti užtikrinta, kad būtų pakankamai darbuotojų ir jiems rengiami tinkami mokymai, skiriami ištekliai ir užtikrinami naujausi technologiniai pajėgumai. Tokių priemonių naudojimas pagal nacionalinę teisę turėtų būti tikslinis ir jas taikant turėtų būti atsižvelgiama į proporcingumo principą bei tiriamų nusikalstamų veikų pobūdį ir sunkumą, be to, turėtų būti gerbiama teisė į asmens duomenų apsaugą;
- (20) ši direktyva pakeičia tam tikras Pamatinio sprendimo 2001/500/TVR nuostatas, taikytinas valstybėms narėms, kurioms ši direktyva privaloma;
- (21) šioje direktyvoje laikomasi Europos Sąjungos sutarties (toliau – ES sutartis) 2 straipsnyje pripažįstamų principų, gerbiamos pagrindinės teisės ir laisvės bei paisoma principų, visų pirma, pripažįstamų Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje, įskaitant tuos, kurie išdėstyti II, III, V ir VI antraštinėse dalyse. Jie apima, *inter alia*, teisę į privatų ir šeimos gyvenimą ir teisę į asmens duomenų apsaugą, teisėtumo ir baudmės proporcingumo nusikalstamai veikai principą, taip pat apimančius tikslumo, aiškumo ir numatomumo baudžiamajoje teisėje reikalavimus, nekalto prezumpciją, taip pat įtariamų ir kaltinamų asmenų teises turėti advokatą, teisę neduoti parodymų prieš save ir teisę į teisingą bylos nagrinėjimą. Ši direktyva turi būti įgyvendinama, remiantis minėtomis teisėmis ir principais, taip pat atsižvelgiant į Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvenciją, Tarptautinį pilietinių ir politinių teisių paktą ir kitus įsipareigojimus pagal tarptautinę teisę žmogaus teisių srityje;
- (22) kadangi šios direktyvos tikslas, t. y. užtikrinti, kad už pinigų plovimą visose valstybėse narėse būtų taikomos veiksmingos, proporcingos ir atgrasomos baudžiamosios sankcijos, valstybės narės negali deramai pasiekti, o dėl šios direktyvos masto ir poveikio tų tikslų būtų geriau siekti Sąjungos lygmeniu, laikydamosi ES sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo, Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti;
- (23) pagal prie ES sutarties ir SESV pridėto Protokolo Nr. 21 dėl Jungtinės Karalystės ir Airijos pozicijos dėl laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės 1 ir 2 straipsnius ir nedarant poveikio to protokolo 4 straipsniui, Jungtinė Karalystė ir Airija nedalyvauja, priimant šią direktyvą, todėl ji nėra joms privaloma ar taikoma;
- (24) pagal prie ES sutarties ir SESV pridėto Protokolo Nr. 22 dėl Danijos pozicijos 1 ir 2 straipsnius Danija nedalyvauja, priimant šią direktyvą, ir ji nėra jai privaloma ar taikoma. Pamatinis sprendimas 2001/500/TVR tebėra privalomas ir taikomas Danijai,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Dalykas ir taikymo sritis

1. Šia direktyva nustatomos būtiniausios taisyklės dėl nusikalstamų veikų apibrėžčių ir sankcijų pinigų plovimo srityje.

⁽¹⁾ 2009 m. lapkričio 30 d. Tarybos pamatinis sprendimas 2009/948/TVR dėl jurisdikcijos įgyvendinimo kolizijų baudžiamuosiuose procesuose prevencijos ir sprendimo (OL L 328, 2009 12 15, p. 42).

⁽²⁾ 2002 m. vasario 28 d. Tarybos sprendimas 2002/187/TVR, įkuriantis Eurojustą siekiant sustiprinti kovą su sunkiais nusikaltimais (OL L 63, 2002 3 6, p. 1).

2. Ši direktyva netaikoma pinigų plovimui tiek, kiek jis susijęs su turtu, gautu iš Sąjungos finansiniams interesams kenkiančių nusikalstamų veikų – jam taikomos specialios taisyklės, nustatytos Direktyvoje (ES) 2017/1371.

2 straipsnis

Terminų apibrėžtys

Šioje direktyvoje vartojamų terminų apibrėžtys:

1. nusikalstama veikla– bet koks nusikalstamas dalyvavimas, darant bet kokias nusikalstamas veikas, už kurias pagal nacionalinę teisę baudžiama ilgesne kaip vienų metų maksimalia laisvės atėmimo ar įkalinimo bausme, arba bet kokias nusikalstamas veikas, už kurias baudžiama ilgesne kaip šešių mėnesių minimalia laisvės atėmimo ar įkalinimo bausme (valstybėse narėse, kurių teisės sistemose nustatyta minimali bausmių už nusikaltimus riba). Bet kuriuo atveju toliau išvardytoms kategorijoms priskirtos nusikalstamos veikos yra laikomos nusikalstama veikla:
 - a) dalyvavimas organizuotos nusikalstamos grupės ir reketo veikloje, įskaitant visas Tarybos pamatiniame sprendime 2008/841/TVR nurodytas nusikalstamas veikas;
 - b) terorizmas, įskaitant visas Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje (ES) 2017/541 ⁽¹⁾ nurodytas nusikalstamas veikas;
 - c) prekyba žmonėmis ir neteisėtas migrantų gabenimas, įskaitant visas Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2011/36/ES ⁽²⁾ ir Tarybos pamatiniame sprendime 2002/946/TVR ⁽³⁾ nurodytas nusikalstamas veikas;
 - d) seksualinis išnaudojimas, įskaitant visas Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2011/93/ES ⁽⁴⁾ nurodytas nusikalstamas veikas;
 - e) neteisėta prekyba narkotikais ir psichotropinėmis medžiagomis, įskaitant visas Tarybos pamatiniame sprendime 2004/757/TVR ⁽⁵⁾ nurodytas nusikalstamas veikas;
 - f) neteisėta prekyba ginklais;
 - g) neteisėta prekyba vogtomis ir kitokiomis prekėmis;
 - h) korupcija, įskaitant visas nusikalstamas veikas, nurodytas Konvencijoje dėl kovos su korupcija, susijusia su Europos Bendrijų pareigūnais ar Europos Sąjungos valstybių narių pareigūnais ⁽⁶⁾, ir Tarybos pamatiniame sprendime 2003/568/TVR ⁽⁷⁾;
 - i) sukčiavimas, įskaitant visas Tarybos pamatiniame sprendime 2001/413/TVR ⁽⁸⁾ nurodytas nusikalstamas veikas;

⁽¹⁾ 2017 m. kovo 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2017/541 dėl kovos su terorizmu, pakeičianti Tarybos pamatinį sprendimą 2002/475/TVR ir iš dalies keičianti Tarybos sprendimą 2005/671/TVR (OL L 88, 2017 3 31, p. 6).

⁽²⁾ 2011 m. balandžio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/36/ES dėl prekybos žmonėmis prevencijos, kovos su ja ir aukų apsaugos, pakeičianti Tarybos pamatinį sprendimą 2002/629/TVR (OL L 101, 2011 4 15, p. 1).

⁽³⁾ 2002 m. lapkričio 28 d. Tarybos pamatinis sprendimas 2002/946/TVR dėl bausmių sistemos stiprinimo siekiant užkirsti kelią padėjimui neteisėtai atvykti, vykti tranzitu ir apsigyventi (OL L 328, 2002 12 5, p. 1).

⁽⁴⁾ 2011 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/93/ES dėl kovos su seksualine prievarta prieš vaikus, jų seksualiniu išnaudojimu ir vaikų pornografija, kuria pakeičiamas Tarybos pamatinis sprendimas 2004/68/TVR (OL L 335, 2011 12 17, p. 1).

⁽⁵⁾ 2004 m. spalio 25 d. Tarybos pamatinis sprendimas 2004/757/TVR, nustatantis būtiniausias nuostatas dėl nusikalstamų veikų sudėties požymių ir bausmių neteisėtos prekybos narkotikais srityje (OL L 335, 2004 11 11, p. 8).

⁽⁶⁾ 1997 m. gegužės 26 d. Tarybos aktas, kuriuo, vadovaujantis Europos Sąjungos sutarties K.3 straipsnio 2 dalies c punktu, parengiama Konvencija dėl kovos su korupcija, susijusia su Europos Bendrijų pareigūnais ar Europos Sąjungos valstybių narių pareigūnais (OL C 195, 1997 6 25, p. 1).

⁽⁷⁾ 2003 m. liepos 22 d. Tarybos pamatinis sprendimas 2003/568/TVR dėl kovos su korupcija privačiame sektoriuje (OL L 192, 2003 7 31, p. 54).

⁽⁸⁾ 2001 m. gegužės 28 d. Tarybos pamatinis sprendimas 2001/413/TVR, skirtas kovai su sukčiavimu negrynosiomis mokėjimo priemonėmis ir jų klastojimu (OL L 149, 2001 6 2, p. 1).

- j) pinigų padirbinėjimas, įskaitant visas Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2014/62/ES ⁽¹⁾ nurodytas nusikalstamas veikas;
 - k) gaminių klastojimas ir piratavimas;
 - l) nusikaltimai aplinkai, įskaitant visas Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2008/99/EB ⁽²⁾ arba Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2009/123/EB ⁽³⁾ nurodytas nusikalstamas veikas;
 - m) nužudymas, sunkus sveikatos sutrikdymas;
 - n) žmonių pagrobimas, neteisėtas laisvės atėmimas ir įkaitų ėmimas;
 - o) plėšimas arba vagystė;
 - p) kontrabanda;
 - q) mokestiniai nusikaltimai, susiję su tiesioginiais ir netiesioginiais mokesčiais, kaip nustatyta nacionalinėje teisėje;
 - r) turto prievartavimas;
 - s) klastojimas;
 - t) piratavimas;
 - u) prekyba vertybiniais popieriais, pasinaudojant viešai neatskleista informacija, ir manipuliavimas rinka, įskaitant visas Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2014/57/ES ⁽⁴⁾ nurodytas nusikalstamas veikas;
 - v) kibernetiniai nusikaltimai, įskaitant visas Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2013/40/ES ⁽⁵⁾ nurodytas nusikalstamas veikas;
2. turtas– bet koks fizinis arba ne fizinis, kilnojamas arba nekilnojamas, materialus arba nematerialus turtas ir bet kokios formos, įskaitant elektroninę ar skaitmeninę, teisiniai dokumentai arba priemonės, įrodantys nuosavybės teisę į šį turtą arba su juo susijusias teises;
3. juridinis asmuo– subjektas, turintis teisinį subjektiškumą pagal taikytiną teisę, išskyrus valstybes ar valdžios funkcijas vykdančias viešąsias įstaigas bei viešąsias tarptautines organizacijas.

3 straipsnis

Pinigų plovimo nusikaltimai

1. Valstybės narės imasi reikiamų priemonių, siekdamos užtikrinti, kad šie tyčia padaryti veiksmai būtų baudžiami kaip nusikalstama veika:
- a) turto konversija arba perdavimas, žinant, kad šis turtas yra gautas iš nusikalstamos veiklos, siekiant nuspėti arba užmaskuoti neteisėtą turto kilmę arba siekiant padėti kokiam nors asmeniui, kuris dalyvauja tokioje veikloje, išvengti teisių to asmens veiksmų pasekmių;
 - b) turto tikrojo pobūdžio, šaltinio, vietos, disponavimo, judėjimo, teisių ar nuosavybės teisių į turtą nuspėjimas arba užmaskavimas, žinant, kad toks turtas yra gautas iš nusikalstamos veiklos;
 - c) turto įsigijimas, turėjimas arba naudojimas, jo gavimo metu žinant, kad šis turtas gautas iš nusikalstamos veiklos.
2. Valstybės narės gali imtis reikiamų priemonių, siekdamos užtikrinti, kad už 1 dalyje nurodytus veiksmus būtų baudžiama kaip už nusikalstamą veiką, jei juos padarę asmenys įtarė arba turėjo žinoti, kad turtas gautas iš nusikalstamos veiklos.

⁽¹⁾ 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/62/ES dėl euro ir kitų valiutų apsaugos nuo padirbinėjimo baudžiamosios teisės priemonėmis, kuria pakeičiamas Tarybos pamatinis sprendimas 2000/383/TVR (OL L 151, 2014 5 21, p. 1).

⁽²⁾ 2008 m. lapkričio 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/99/EB dėl aplinkos apsaugos pagal baudžiamąją teisę (OL L 328, 2008 12 6, p. 28).

⁽³⁾ 2009 m. spalio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/123/EB, iš dalies keičianti Direktyvą 2005/35/EB dėl taršos iš laivų ir sankcijų už pažeidimus įvedimo (OL L 280, 2009 10 27, p. 52).

⁽⁴⁾ 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/57/ES dėl baudžiamųjų sankcijų už manipuliavimą rinka (manipuliavimo rinka direktyva) (OL L 173, 2014 6 12, p. 179).

⁽⁵⁾ 2013 m. rugpjūčio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/40/ES dėl atakų prieš informacines sistemas, kuria pakeičiamas Tarybos pamatinis sprendimas 2005/222/TVR (OL L 218, 2013 8 14, p. 8).

3. Valstybės narės imasi reikiamų priemonių siekdamos užtikrinti, kad:
- ankščiau arba tuo pačiu metu priimtas apkaltinamasis nuosprendis dėl nusikalstamos veiklos, iš kurios buvo gautas turtas, nebūtų būtina sąlyga priimti apkaltinamąjį nuosprendį dėl 1 ir 2 dalyse nurodytų nusikalstamų veikų;
 - apkaltinamąjį nuosprendį dėl 1 ir 2 dalyse nurodytų nusikalstamų veikų būtų galima priimti, kai nustatyta, kad turtas buvo gautas iš nusikalstamos veiklos, nebūtinai nustatant visus su ta nusikalstama veikla susijusius faktinius elementus arba visas aplinkybes, įskaitant ją vykdžiusio asmens tapatybę;
 - 1 ir 2 dalyse nurodytos nusikalstamos veikos būtų susijusios ir su turtu, gautu iš kitos valstybės narės arba trečiosios valstybės teritorijoje vykdytų veiksmų, jeigu tuos veiksmus įvykdžius savo šalyje jie būtų laikomi nusikalstama veikla.
4. Šio straipsnio 3 dalies c punkto atveju valstybės narės taip pat gali reikalauti, kad atitinkami veiksmai būtų laikomi nusikalstama veika pagal kitos valstybės narės arba trečiosios valstybės, kurioje tie veiksmai buvo atlikti, nacionalinę teisę, išskyrus atvejus, kai tie veiksmai laikomi nusikalstama veika pagal 2 straipsnio 1 dalies a–e ir h punktus ir kaip nustatyta taikytinoje Sąjungos teisėje.
5. Valstybės narės imasi reikiamų priemonių, siekdamos užtikrinti, kad už 1 dalies a ir b punktuose nurodytus veiksmus yra baudžiama kaip už nusikalstamą veiką, jei juos padarė asmenys, kurie vykdė arba dalyvavo vykdant nusikalstamą veiklą, iš kurios buvo gautas turtas.

4 straipsnis

Pagalba ir bendrininkavimas, kurstymas ir kėsینimasis

Valstybės narės imasi reikiamų priemonių, siekdamos užtikrinti, kad už pagalbą ir bendrininkavimą, kurstymą ir pasikėsinimą padaryti 3 straipsnio 1 ir 5 dalyse nurodytą nusikalstamą veiką būtų baudžiama kaip už nusikalstamą veiką.

5 straipsnis

Fiziniams asmenims taikomos sankcijos

- Valstybės narės imasi reikiamų priemonių, siekdamos užtikrinti, kad už 3 ir 4 straipsniuose nurodytas nusikalstamas veikas būtų baudžiama, taikant veiksmingas, proporcingas ir atgrasomas baudžiamąsias sankcijas.
- Valstybės narės imasi reikiamų priemonių, siekdamos užtikrinti, kad už 3 straipsnio 1 ir 5 dalyse nurodytas nusikalstamas veikas būtų baudžiama laisvės atėmimo bausme, kurios maksimali trukmė yra ne trumpesnė nei ketveri metai.
- Valstybės narės taip pat imasi reikiamų priemonių, siekdamos užtikrinti, kad fiziniams asmenims, atlikusiems 3 ir 4 straipsniuose nurodytas nusikalstamas veikas, prireikus būtų taikomos papildomos sankcijos ar priemonės.

6 straipsnis

Sunkinančios aplinkybės

- Valstybės narės imasi reikiamų priemonių, siekdamos užtikrinti, kad sunkinančiomis aplinkybėmis 3 straipsnio 1 ir 5 dalyse ir 4 straipsnyje nurodytų nusikalstamų veikų atveju būtų laikomos šios aplinkybės:
 - nusikalstama veika padaryta nusikalstamos organizacijos, kaip apibrėžta Pamatiniame sprendime 2008/841/TVR, arba
 - nusikalstamą veiką padaręs asmuo yra įpareigotasis subjektas, kaip apibrėžta Direktyvos (ES) 2015/849 2 straipsnyje, ir padarė nusikalstamą veiką, vykdydamas profesinę veiklą.
- Valstybės narės gali nustatyti, kad sunkinančiomis aplinkybėmis 3 straipsnio 1 ir 5 dalyse ir 4 straipsnyje nurodytų nusikalstamų veikų atveju būtų laikomos šios aplinkybės:
 - išplautas turtas yra didelės vertės arba
 - išplautas turtas yra gautas iš vienos iš 2 straipsnio 1 dalies a–e ir h punktuose nurodytų nusikalstamų veikų.

7 straipsnis

Juridinių asmenų atsakomybė

- Valstybės narės imasi reikiamų priemonių, siekdamos užtikrinti, kad juridiniai asmenys galėtų būti traukiami atsakomybėn už bet kurias 3 straipsnio 1 ir 5 dalyse ir 4 straipsnyje nurodytas nusikalstamas veikas, kurias jų naudai padarė asmuo, veikęs individualiai arba kaip juridinio asmens organo narys ir ėjęs vadovaujančias pareigas tame juridiniame asmenyje, remiantis tuo, kad jis atitinka vieną iš toliau nurodytų sąlygų:
 - atstovauja juridiniam asmeniui;

- b) yra įgaliotas priimti sprendimus juridinio asmens vardu arba
- c) yra įgaliotas vykdyti juridinio asmens kontrolę.

2. Valstybės narės imasi reikiamų priemonių, siekdamos užtikrinti, kad juridiniai asmenys galėtų būti traukiami atsakomybėn, kai dėl šio straipsnio 1 dalyje minėto asmens nepakankamos priežiūros arba kontrolės jam pavaldus asmuo galėjo sudaryti sąlygas padaryti bet kurią iš 3 straipsnio 1 ir 5 dalyse ir 4 straipsnyje nurodytų nusikalstamų veikų to juridinio asmens naudai.

3. Juridinių asmenų atsakomybė pagal šio straipsnio 1 ir 2 dalis neužkerta kelio tam, kad fizinių asmenų, kurie yra bet kurių iš 3 straipsnio 1 ir 5 dalyse ir 4 straipsnyje nurodytų nusikalstamų veikų vykdytojai, kurstytojai ar padėjėjai, atžvilgiu būtų vykdomas baudžiamasis procesas.

8 straipsnis

Juridiniams asmenims taikomos sankcijos

Valstybės narės imasi reikiamų priemonių, siekdamos užtikrinti, kad juridiniam asmeniui, patrauktam atsakomybėn pagal 7 straipsnį, būtų skiriamos veiksmingos, proporcingos ir atgrasomos sankcijos, įskaitant baudžiamąsias arba ne baudžiamąjo pobūdžio baudas, arba galimas kitas sankcijas, pavyzdžiui:

- a) teisės į valstybės teikiamas lengvatas arba pagalbą atėmimas;
- b) laikinas arba nuolatinis draudimas gauti viešąjį finansavimą, įskaitant dalyvauti konkursuose ir gauti dotacijas bei koncesijas;
- c) laikinas arba nuolatinis teisės verstis komercine veikla atėmimas;
- d) teisminės priežiūros skyrimas;
- e) teismo nutartis dėl likvidavimo;
- f) laikinas ar galutinis įmonių, kuriomis buvo pasinaudota, darant nusikalstamą veiką, uždarymas.

9 straipsnis

Konfiskavimas

Valstybės narės imasi reikiamų priemonių, siekdamos tinkamu būdu užtikrinti, kad jų kompetentingos institucijos pagal Direktyvą 2014/42/ES išaldytų arba konfiskuotų pajamas, gautas padarius bet kurią nusikalstamą veiką arba prisidėjus prie jos padarymo, ir nusikaltimų priemones, naudotas ar kurias ketinta naudoti, darant tokias veikas arba prisidedant prie jų darymo, kaip nurodyta šioje direktyvoje.

10 straipsnis

Jurisdikcija

1. Kiekviena valstybė narė imasi reikiamų priemonių, siekdama nustatyti savo jurisdikciją dėl 3 ir 4 straipsniuose nurodytų nusikalstamų veikų tais atvejais, kai:

- a) visa nusikalstama veika ar jos dalis yra padaryta jos teritorijoje;
- b) nusikalstamą veiką padaręs asmuo yra jos pilietis.

2. Valstybė narė praneša Komisijai, jeigu nusprendžia išplėsti savo jurisdikciją, įtraukiant nusikalstamas veikas, nurodytas 3 ir 4 straipsniuose, padarytas už jos teritorijos ribų, kai:

- a) nusikalstamą veiką padariusio asmens įprastinė gyvenamoji vieta yra jos teritorijoje;
- b) nusikalstama veika padaryta juridinio asmens, įsisteigusio jos teritorijoje, naudai.

3. Jeigu 3 ir 4 straipsniuose nurodyta nusikalstama veika priklauso daugiau negu vienos valstybės narės jurisdikcijai ir jeigu bet kuri susijusi valstybė narė gali pagrįstai vykdyti baudžiamąjį persekiojimą, remdamasi tais pačiais faktais, atitinkamos valstybės narės bendradarbiauja, siekdamos nuspręsti, kuri iš jų vykdys nusikalstamą veiką padariusio asmens baudžiamąjį persekiojimą, kad baudžiamasis procesas centralizuotai vyktų vienoje valstybėje narėje.

Atsižvelgiama į šiuos veiksnius:

- a) valstybės narės, kurioje padaryta nusikalstama veika, teritoriją;
- b) nusikalstamą veiką padariusio asmens pilietybę arba gyvenamąją vietą;
- c) aukos ar aukų kilmės valstybę ir
- d) teritoriją, kurioje buvo aptiktas nusikalstamą veiką padaręs asmuo.

Prireikus, laikantis Pamatinio sprendimo 2009/948/TVR 12 straipsnio, byla perduodama Eurojustui.

11 straipsnis

Tyrimo priemonės

Kiekviena valstybė narė imasi reikiamų priemonių, siekdama užtikrinti, kad už 3 straipsnio 1 ir 5 dalyse ir 4 straipsnyje nurodytų nusikalstamų veikų tyrimą ar baudžiamąjį persekiojimą atsakingi asmenys, padaliniai ar tarnybos galėtų naudotis veiksmingomis tyrimo priemonėmis, pavyzdžiui, tomis, kurios naudojamos kovai su organizuotu nusikalstamumu ar kitais sunkiais nusikaltimais.

12 straipsnis

Tam tikrų Pamatinio sprendimo 2001/500/TVR nuostatų pakeitimas

Šia direktyva pakeičiami Pamatinio sprendimo 2001/500/TVR 1 straipsnio b punktas ir 2 straipsnis valstybių narių, kurioms ši direktyva privaloma, atžvilgiu, nedarant poveikio tų valstybių narių pareigoms, susijusioms su to pamatinio sprendimo perkėlimo į nacionalinę teisę data.

Valstybių narių, kurioms ši direktyva privaloma, atžvilgiu nuorodos į Pamatinį sprendimą 2001/500/TVR, kaip nurodyta pirmoje pastraipoje, laikomos nuorodomis į šią direktyvą.

13 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės užtikrina, kad įsigaliojusių įstatymai ir kiti teisės aktai, būtini, kad šios direktyvos būtų laikomasi ne vėliau kaip 2020 m. gruodžio 3 d. Valstybės narės nedelsdamos pateikia Komisijai tų nuostatų tekstus.

Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

14 straipsnis

Ataskaitų teikimas

Ne vėliau kaip 2022 m. gruodžio 3 d., Komisija pateikia ataskaitą Europos Parlamentui ir Tarybai, kurioje įvertinama, koku mastu valstybės narės ėmėsi būtinų priemonių, siekdamos laikytis šios direktyvos.

Komisija, ne vėliau kaip 2023 m. gruodžio 3 d., pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą, kurioje įvertinama šios direktyvos sukurta pridėtinė vertė, kovojant su pinigų plovimu, ir šios direktyvos poveikis pagrindinėms teisėms ir laisvėms. Remdamasi ta ataskaita, Komisija prireikus pateikia pasiūlymą iš dalies keisti šią direktyvą. Komisija atsižvelgia į valstybių narių pateiktą informaciją.

15 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

16 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva pagal Sutartis skirta valstybėms narėms.

Priimta Strasbūre 2018 m. spalio 23 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

A. TAJANI

Tarybos vardu

Pirmininkė

K. EDTSTADLER

SPRENDIMAI

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS SPRENDIMAS (ES) 2018/1674

2018 m. spalio 23 d.

kuriuo dėl Brazilijos Federacinėje Respublikoje atliekamo pašarinių augalų ir javų sėklinių pasėlių aprobavimo lygiavertiškumo ir Brazilijos Federacinėje Respublikoje užaugintos pašarinių augalų bei javų sėklos lygiavertiškumo, taip pat dėl Moldovos Respublikoje atliekamo javų, daržovių, aliejinių ir pluoštinių augalų sėklinių pasėlių aprobavimo lygiavertiškumo ir dėl Moldovos Respublikoje užaugintos javų, daržovių, aliejinių ir pluoštinių augalų sėklos lygiavertiškumo iš dalies keičiamas Tarybos sprendimas 2003/17/EB

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 43 straipsnio 2 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

laikydami įprastą teisėkūros procedūrą ⁽²⁾,

kadangi:

- (1) Tarybos sprendime 2003/17/EB ⁽³⁾ numatyta, kad tam tikromis sąlygomis tam tikrų augalų sėklinių pasėlių aprobavimas sąraše išvardytose trečiojoje šalyse turi būti laikomas lygiavertišku aprobavimui, kuris atliekamas laikantis Sąjungos teisės aktų, ir kad tam tikromis sąlygomis tose šalyse užaugintų tam tikrų rūšių pašarinių augalų, javų, runkelių, aliejinių ir pluoštinių augalų sėkla turi būti laikoma sėkla, lygiaverte užaugintai laikantis Sąjungos teisės;
- (2) Brazilijos Federacinė Respublika (toliau – Brazilija) pateikė Komisijai prašymą pripažinti jos pašarinių augalų sėklinių pasėlių ir javų sėklinių pasėlių aprobavimo sistemą ir Brazilijoje užaugintą ir sertifikuotą pašarinių augalų sėklą ir javų sėklą lygiaverte;
- (3) Komisija išnagrinėjo atitinkamus Brazilijos teisės aktus ir remdamasi 2016 m. Brazilijoje atlikto pašarinių augalų ir javų sėklos oficialiosios kontrolės ir sertifikavimo sistemos bei jos lygiavertiškumo Sąjungos reikalavimams audito rezultatais savo išvadas paskelbė ataskaitoje „Galutinė 2016 m. balandžio 11–19 d. Brazilijoje atlikto audito siekiant įvertinti sėklos oficialiosios kontrolės ir sertifikavimo sistemą ir jos lygiavertiškumą Europos Sąjungos reikalavimams ataskaita“;
- (4) po audito padaryta išvada, kad sėklinių pasėlių aprobavimas, pašarinių augalų ir javų sėklos mėginių ėmimas, tyrimas ir oficialūs vegetaciniai tyrimai atliekami tinkamai ir atitinka Sprendimo 2003/17/EB II priede nustatytas sąlygas bei atitinkamus Tarybos direktyvose 66/401/EEB ⁽⁴⁾ ir 66/402/EEB ⁽⁵⁾ nustatytus reikalavimus. Be to, prieita išvada, kad nacionalinės institucijos, atsakingos už sėklos sertifikavimą Brazilijoje, yra kompetentingos ir darbą atlieka tinkamai;

⁽¹⁾ OL C 227, 2018 6 28, p. 76.

⁽²⁾ 2018 m. rugsėjo 11 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2018 m. spalio 9 d. Tarybos sprendimas.

⁽³⁾ 2002 m. gruodžio 16 d. Tarybos sprendimas 2003/17/EB dėl sėklinių augalų aprobavimo, atliekamo trečiojoje šalyse, lygiavertiškumo ir dėl trečiojoje šalyse užaugintos sėklos lygiavertiškumo (OL L 8, 2003 1 14, p. 10).

⁽⁴⁾ 1966 m. birželio 14 d. Tarybos direktyva 66/401/EEB dėl prekybos pašarinių augalų sėkla (OL 125, 1966 7 11, p. 2298/66).

⁽⁵⁾ 1966 m. birželio 14 d. Tarybos direktyva 66/402/EEB dėl prekybos javų sėkla (OL 125, 1966 7 11, p. 2309/66).

- (5) Moldovos Respublika pateikė Komisijai prašymą pripažinti jos javų sėklinių pasėlių, daržovių sėklinių pasėlių, aliejinių ir pluoštinių augalų sėklinių pasėlių aprobavimo sistemą ir pripažinti Moldovos Respublikoje užaugintą ir sertifikuotą javų sėklą, daržovių sėklą, aliejinių ir pluoštinių augalų sėklą lygiaverte;
- (6) Komisija išnagrinėjo atitinkamus Moldovos Respublikos teisės aktus ir remdamasi 2016 m. Moldovos Respublikoje atlikto javų, daržovių, aliejinių ir pluoštinių augalų sėklos oficialiosios kontrolės ir sertifikavimo sistemos bei jos lygiavertiškumo Sąjungos reikalavimams audito rezultatais savo išvadas paskelbė ataskaitoje „Galutinė 2016 m. birželio 14–21 d. Moldovos Respublikoje atlikto audito siekiant įvertinti sėklos oficialiosios kontrolės ir sertifikavimo sistemą ir jos lygiavertiškumą Europos Sąjungos reikalavimams ataskaita“;
- (7) po audito padaryta išvada, kad sėklinių pasėlių aprobavimas, javų, daržovių, aliejinių ir pluoštinių augalų sėklos mėginių ėmimas, tyrimas ir oficialūs vegetaciniai tyrimai atliekami tinkamai ir atitinka Sprendimo 2003/17/EB II priede nustatytas sąlygas bei atitinkamus Tarybos direktyvose 66/402/EEB, 2002/55/EB ⁽¹⁾ ir 2002/57/EB ⁽²⁾ nustatytus reikalavimus. Be to, prieita išvada, kad nacionalinės institucijos, atsakingos už sėklos sertifikavimą Moldovos Respublikoje, yra kompetentingos ir darbą atlieka tinkamai;
- (8) todėl tikslinga pripažinti Brazilijoje atliekamo pašarinių augalų sėklinių pasėlių ir javų sėklinių pasėlių aprobavimo ir Brazilijoje užaugintos bei jos valdžios institucijų oficialiai sertifikuotos pašarinių augalų sėklos ir javų sėklos lygiavertiškumą;
- (9) be to, tikslinga pripažinti Moldovos Respublikoje atliekamo javų sėklinių pasėlių, daržovių sėklinių pasėlių, aliejinių ir pluoštinių augalų sėklinių pasėlių aprobavimo ir Moldovos Respublikoje užaugintos bei jos valdžios institucijų oficialiai sertifikuotos javų sėklos, daržovių sėklos, aliejinių ir pluoštinių augalų sėklos lygiavertiškumą;
- (10) Sąjungoje yra iš trečiųjų šalių, įskaitant Moldovos Respubliką, importuojamos daržovių sėklos paklausa. Todėl, siekiant ateityje patenkinti Moldovos Respublikos ir kitų trečiųjų šalių kilmės sėklos paklausą, Sprendimas 2003/17/EB turėtų būti taikomas oficialiai sertifikuotai daržovių sėklai, kaip nurodyta Direktyvoje 2002/55/EB;
- (11) atsižvelgiant į taikytinas Tarptautinės sėklų tyrimų asociacijos (ISTA) taisykles, tikslinga, kad atitinkama trečioji šalis pateiktų oficialią deklaraciją, kad sėklos mėginiai buvo imami ir sėkla buvo iširta pagal ISTA tarptautinėse sėklų tyrimų taisyklėse (toliau – ISTA taisyklės) išdėstytas nuostatas dėl oranžinių tarptautinių sėklos siuntos sertifikatų ir kad toks sertifikatas būtų pridėdamas prie sėklos siuntų;
- (12) atsižvelgiant į tai, kad 2000 m. rugsėjo 28 d. Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacijos (EBPO) tarybos priimto sprendimo dėl tarptautinei prekybai pateiktų sėklų EBPO sėklos veislės sertifikavimo schemų V priedo A dalyje išdėstytas „Nukrypti leidžiantis eksperimentinis sėklos mėginio ėmimas ir sėklos analizė“ baigė galioti, visos nuorodos į tą dokumentą turėtų būti išbrauktos;
- (13) visos nuorodos į Kroatiją kaip trečiąją šalį turėtų būti išbrauktos atsižvelgiant į jos įstojimą į Sąjungą 2013 m.;
- (14) todėl Sprendimas 2003/17/EB turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Sprendimo 2003/17/EB daliniai pakeitimai

Sprendimas 2003/17/EB iš dalies keičiamas taip:

1) 1 straipsnio įžanginė dalis pakeičiama taip:

„Šio sprendimo I priede išvardytų rūšių sėklinių pasėlių aprobavimas tame priede nurodytose trečiojoje šalyse laikomas lygiavertiškas aprobavimui, kuris atliekamas pagal direktyvas 66/401/EEB, 66/402/EEB, 2002/54/EB ir 2002/57/EB ir Tarybos direktyvą 2002/55/EB (*), jeigu:

(*) 2002 m. birželio 13 d. Tarybos direktyva 2002/55/EB dėl prekybos daržovių sėkla (OL L 193, 2002 7 20, p. 33)“;

⁽¹⁾ 2002 m. birželio 13 d. Tarybos direktyva 2002/55/EB dėl prekybos daržovių sėkla (OL L 193, 2002 7 20, p. 33).

⁽²⁾ 2002 m. birželio 13 d. Tarybos direktyva 2002/57/EB dėl prekybos aliejinių ir pluoštinių augalų sėkla (OL L 193, 2002 7 20, p. 74).

2) 2 straipsnis pakeičiamas taip:

„2 straipsnis

Šio sprendimo I priede išvardytų rūšių sėkla, kuri auginama tame priede nurodytose trečiojoje šalyse ir kurią oficialiai sertifikuoja tame priede nurodytos institucijos, laikoma lygiaverte sėklai, kuri atitinka direktyvas 66/401/EEB, 66/402/EEB, 2002/54/EB, 2002/55/EB ir 2002/57/EB, jeigu ji atitinka šio sprendimo II priedo B punkte nustatytus reikalavimus.“;

3) 3 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Jei lygiavertės sėklos pakuotės Bendrijoje yra pakartotinai ženklintos ir uždaromos, kaip apibrėžta tarptautinei prekybai taikomose EBPO sėklos veislės sertifikavimo schemose, pagal analogiją taikomos direktyvų 66/401/EEB, 66/402/EEB, 2002/54/EB, 2002/55/EB ir 2002/57/EB nuostatos.

Pirmoji pastraipa nedaro poveikio tokioms operacijoms taikomoms EBPO taisyklėms.“;

b) 2 dalies b punktas pakeičiamas taip:

„b) tai yra mažos EB pakuotės, kaip apibrėžta direktyvose 66/401/EEB, 2002/54/EB arba 2002/55/EB.“;

4) Sprendimo 2003/17/EB priedai iš dalies keičiami remiantis šio sprendimo priedu.

2 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis sprendimas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

3 straipsnis

Adresatai

Šis sprendimas skirtas valstybėms narėms.

Priimta Strasbūre 2018 m. spalio 23 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

A. TAJANI

Tarybos vardu

Pirmininkė

K. EDTSTADLER

PRIEDAS

Sprendimo 2003/17/EB I ir II priedai iš dalies keičiami taip:

1) I priedas iš dalies keičiamas taip:

a) lentelėje abėcėlės tvarka įterpiamos šios skiltys:

„BR	Ministry of Agriculture, Livestock and Food Supply	66/401/EEB
	Esplanada dos Ministérios, bloco D	66/402/EEB“
	70.043-900 Brasilia-DF	
„MD	National Agency for Food Safety (ANSA)	66/402/EEB
	str. Mihail Kogălniceanu 63,	2002/55/EB
	MD-2009, Chisinau	2002/57/EB“

b) a punkte nurodytos lentelės išnašoje abėcėlės tvarka įterpiami šie įrašai: „BR – Brazilija“, „MD – Moldovos Respublika“;

c) tos lentelės išnašoje įrašas „HR – Kroatija“ išbraukiamas;

2) II priedas iš dalies keičiamas taip:

a) A dalies 1 punktas papildomas šia įtrauka:

„— Direktyvoje 2002/55/EB nurodytų rūšių daržovių sėklai.“;

b) B dalis iš dalies keičiama taip:

i) 1 punkto pirma pastraipa papildoma šia įtrauka:

„— Direktyvoje 2002/55/EB nurodytų rūšių daržovių sėklai.“;

ii) 2.1 punkte po trečios įtraukos įterpiama ši įtrauka:

„— Direktyvos 2002/55/EB II priede,“;

iii) 2.2 punktas pakeičiamas taip:

„2.2. Siekiant patikrinti, ar laikomasi 2.1 punkte nurodytų reikalavimų, mėginiai oficialiai imami arba imami oficialiai vykdant priežiūrą pagal ISTA taisykles ir jų svoris turi atitikti tokiais metodais nustatytą svorį, atsižvelgiant į toliau nurodytose direktyvose nurodytus svorius:

— – Direktyvos 66/401/EEB III priedo 3 ir 4 skiltyse,

— Direktyvos 66/402/EEB III priedo 3 ir 4 skiltyse,

— Direktyvos 2002/54/EB II priedo antroje eilutėje,

— Direktyvos 2002/55/EB III priede,

— Direktyvos 2002/57/EB III priedo 3 ir 4 skiltyse.“;

iv) 2.3 punktas pakeičiamas taip:

„2.3. Tikrinimas vykdomas oficialiai arba oficialiai vykdant priežiūrą pagal ISTA taisykles“;

v) 2.4 punktas išbraukiamas;

vi) 3.1 punkto antra įtrauka pakeičiama taip:

„— patvirtinimas, kad sėklos mėginiai paimti ir ištirti laikantis tarptautinių galiojančių metodų: „Mėginius paėmė ir jų analizę atliko pagal ISTA tarptautinėse sėklų tyrimų taisyklėse išdėstytas nuostatas dėl oranžinių tarptautinių sėklos siuntos sertifikatų: ... (ISTA sėklų tyrimo stoties pavadinimas arba narystės kodas)“;“;

vii) 4 punktas pakeičiamas taip:

„4. Prie sėklos siuntų pridedamas ISTA oranžinis tarptautinis sėklos siuntos sertifikatas, kuriame pateikiama informacija, susijusi su 2 punkte nurodytais reikalavimais.“

II

(Ne teisėkūros procedūra priimami aktai)

SPRENDIMAI

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS SPRENDIMAS (ES) 2018/1675

2018 m. spalio 2 d.

dėl Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo lėšų mobilizavimo pagal Nyderlandų paraišką „EGF/2018/001 NL / Finansinių paslaugų veikla“

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdami į 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1309/2013 dėl Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo (2014–2020 m.), kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 1927/2006 ⁽¹⁾, ypač į jo 15 straipsnio 4 dalį,

atsižvelgdami į 2013 m. gruodžio 2 d. Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos tarpinstitucinį susitarimą dėl biudžetinės drausmės, bendradarbiavimo biudžeto klausimais ir patikimo finansų valdymo ⁽²⁾, ypač į jo 13 punktą,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

kadangi:

- (1) Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo (EGF) tikslas – teikti paramą atleistiems darbuotojams ir savarankiškai dirbantiems asmenims, kurių veikla nutrūko dėl globalizacijos sukeltų esminių pasaulio prekybos sistemos struktūrinių pokyčių, atsiradusių dėl tebesitęsiančios pasaulinės finansų ir ekonomikos krizės arba dėl naujos pasaulinės finansų ir ekonomikos krizės, ir padėti jiems vėl integruotis į darbo rinką;
- (2) EGF didžiausia metinė suma turi neviršyti 150 mln. EUR (2011 m. kainomis), kaip nustatyta Tarybos reglamento (ES, Euratomas) Nr. 1311/2013 ⁽³⁾ 12 straipsnyje;
- (3) 2018 m. vasario 23 d. Nyderlandai pateikė paraišką mobilizuoti EGF lėšas dėl darbuotojų atleidimo 20 įmonių, veikiančių finansinių paslaugų sektoriuje šiuose Nyderlandų regionuose: Fryzijos, Drentės, Overeiselio. Paraiška buvo pateikta kartu su papildoma informacija pagal Reglamento (ES) Nr. 1309/2013 8 straipsnio 3 dalį. Paraiška atitinka EGF finansinės paramos sumai nustatyti taikomus reikalavimus, kaip nustatyta Reglamente (ES) Nr. 1309/2013 13 straipsnyje;
- (4) Todėl iš EGF turėtų būti mobilizuota 1 192 500 EUR suma finansinei paramai pagal Nyderlandų pateiktą paraišką suteikti;
- (5) siekiant kuo greičiau mobilizuoti EGF lėšas, šis sprendimas turėtų būti taikomas nuo jo priėmimo dienos,

⁽¹⁾ OL L 347, 2013 12 20, p. 855.

⁽²⁾ OL C 373, 2013 12 20, p. 1.

⁽³⁾ 2013 m. gruodžio 2 d. Tarybos reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 1311/2013, kuriuo nustatoma 2014–2020 m. daugiametė finansinė programa (OL L 347, 2013 12 20, p. 884).

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

2018 finansinių metų Sąjungos bendrajame biudžete Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo lėšos mobilizuojamos siekiant skirti 1 192 500 EUR išpareigojimų ir mokėjimų asignavimų sumą.

2 straipsnis

Šis sprendimas įsigalioja jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dieną. Jis taikomas nuo 2018 m. spalio 2 d.

Priimta Strasbūre 2018 m. spalio 2 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

A. TAJANI

Tarybos vardu

Pirmininkė

J. BOGNER-STRAUSS

KLAIDŲ IŠTAISYMAS

2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 810/2009, nustatančio Bendrijos vizų kodeksą (Vizų kodeksas), klaidų ištaisymas

(Europos Sąjungos oficialusis leidinys L 243, 2009 m. rugsėjo 15 d.)

11 puslapis, 19 straipsnis, 2 dalis, antra pastraipa:

yra:

„Duomenis į VIS įveda tik tinkamai įgaliotas konsulinės įstaigos personalas pagal VIS reglamento 6 straipsnio 1 dalį, 7 straipsnį ir 9 straipsnio 5 ir 6 dalis.“

turi būti:

„Duomenis į VIS įveda tik tinkamai įgaliotas konsulinės įstaigos personalas pagal VIS reglamento 6 straipsnio 1 dalį, 7 straipsnį ir 9 straipsnio 5 ir 6 punktus.“;

23 puslapis, 54 straipsnis, 3 punktas, b papunktis, įžanginė dalis:

yra:

„b) 4 dalis iš dalies keičiama taip:“;

turi būti:

„b) 4 punktas iš dalies keičiamas taip:“.

2008 m. liepos 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 767/2008 dėl Vizų informacinės sistemos (VIS) ir apskaitimo duomenimis apie trumpalaikes vizas tarp valstybių narių (VIS reglamentas) klaidų ištaisymas

(Europos Sąjungos oficialusis leidinys L 218, 2008 m. rugpjūčio 13 d.)

64 ir 65 puslapiai, 5 straipsnis, 1 dalis:

yra:

„1. Tik šių kategorijų duomenys registruojami į VIS:

- a) raidiniai ir skaitmeniniai duomenys apie vizos prašantį asmenį ir apie prašomas, išduotas, neišduotas, panaikintas, atšauktas arba pratęstas vizas, nurodytas 9 straipsnio 1–4 dalyse ir 10–14 straipsniuose;
- b) nuotraukos, nurodytos 9 straipsnio 5 dalyje;
- c) pirštų atspaudų duomenys, nurodyti 9 straipsnio 6 dalyje;
- d) nuorodos į kitus prašymus, nurodytus 8 straipsnio 3 ir 4 dalyse.“

turi būti:

„1. Tik šių kategorijų duomenys registruojami į VIS:

- a) raidiniai ir skaitmeniniai duomenys apie vizos prašantį asmenį ir apie prašomas, išduotas, neišduotas, panaikintas, atšauktas arba pratęstas vizas, nurodytas 9 straipsnio 1–4 punktuose ir 10–14 straipsniuose;
- b) nuotraukos, nurodytos 9 straipsnio 5 punkte;
- c) pirštų atspaudų duomenys, nurodyti 9 straipsnio 6 punkte;
- d) nuorodos į kitus prašymus, nurodytus 8 straipsnio 3 ir 4 dalyse.“

68 puslapis, 15 straipsnis, 2 dalis, d punktas:

yra:

„d) 9 straipsnio 4 dalies f punkte nurodyto fizinio asmens vardo, pavardės ir adreso arba bendrovės arba kitos organizacijos pavadinimo ir adreso“;

turi būti:

„d) 9 straipsnio 4 punkto f papunktyje nurodyto fizinio asmens vardo, pavardės ir adreso arba bendrovės arba kitos organizacijos pavadinimo ir adreso“;

69 puslapis, 17 straipsnis, 12, 13 ir 14 punktai:

yra:

„12) atvejus, kai 9 straipsnio 6 dalyje nurodyti duomenys negali būti pateikti faktiškai pagal 8 straipsnio 5 dalies antrą sakinį;

13) atvejus, kai 9 straipsnio 6 dalyje nurodytų duomenų nereikia pateikti dėl teisinių priežasčių pagal 8 straipsnio 5 dalies antrą sakinį;

14) atvejus, kai asmeniui, kuris faktiškai negalėjo pateikti 9 straipsnio 6 dalyje nurodytų duomenų, buvo atsisakyta išduoti vizą pagal 8 straipsnio 5 dalies antrą sakinį.“

turi būti:

„12) atvejus, kai 9 straipsnio 6 punkte nurodyti duomenys negali būti pateikti faktiškai pagal 8 straipsnio 5 dalies antrą sakinį;

13) atvejus, kai 9 straipsnio 6 punkte nurodytų duomenų nereikia pateikti dėl teisinių priežasčių pagal 8 straipsnio 5 dalies antrą sakinį;

14) atvejus, kai asmeniui, kuris faktiškai negalėjo pateikti 9 straipsnio 6 punkte nurodytų duomenų, buvo atsisakyta išduoti vizą pagal 8 straipsnio 5 dalies antrą sakinį.“

70 puslapis, 19 straipsnis, 2 dalis, a punktas:

yra:

„a) informacija apie padėtį ir duomenimis iš prašymo formos, nurodytais 9 straipsnio 2 ir 4 dalyse;“;

turi būti:

„a) informacija apie padėtį ir duomenimis iš prašymo formos, nurodytais 9 straipsnio 2 ir 4 punktuose;“;

70 puslapis, 20 straipsnis, 1 dalis, antra pastraipa:

yra:

„Jeigu šio asmens pirštų atspaudų negalima panaudoti arba atlikus paiešką pagal pirštų atspaudus negaunama rezultatų, duomenų ieškoma pagal 9 straipsnio 4 dalies a ir (arba) c punktuose nurodytus duomenis; taip papildomai ieškoti galima ir pagal 9 straipsnio 4 dalies b punkte nurodytus duomenis.“;

turi būti:

„Jeigu šio asmens pirštų atspaudų negalima panaudoti arba atlikus paiešką pagal pirštų atspaudus negaunama rezultatų, duomenų ieškoma pagal 9 straipsnio 4 punkto a ir (arba) c papunkčiuose nurodytus duomenis; taip papildomai ieškoti galima ir pagal 9 straipsnio 4 punkto b papunktyje nurodytus duomenis.“;

70 puslapis, 20 straipsnis, 2 dalis, b punktas:

yra:

„b) duomenimis iš prašymo formos, nurodytais 9 straipsnio 4 dalyje;“;

turi būti:

„b) duomenimis iš prašymo formos, nurodytais 9 straipsnio 4 punkte;“;

70 ir 71 puslapiai, 21 straipsnis:

yra:

„21 straipsnis

Prieiga prie duomenų nustatant atsakomybę už prieglobsčio prašymus

1. Tik tam, kad nustatytų valstybę narę, kuri yra atsakinga už prieglobsčio prašymo nagrinėjimą pagal Reglamento (EB) Nr. 343/2003 9 ir 21 straipsnius, kompetentingos prieglobsčio institucijos turi teisę atlikti atitinkamų duomenų paiešką pagal prieglobsčio prašančio asmens pirštų atspaudus.

Jeigu prieglobsčio prašančio asmens pirštų atspaudų negalima panaudoti arba atlikus paiešką pagal pirštų atspaudus negaunama rezultatų, duomenų ieškoma pagal 9 straipsnio 4 dalies a ir (arba) c punktuose nurodytus duomenis. Taip papildomai galima ieškoti ir pagal 9 straipsnio 4 dalies b punkte nurodytus duomenis.

2. Jei paieška pagal vieną ar kelis iš 1 dalyje išvardytų duomenų rodo, kad VIS yra įregistruota išduota viza, kurios galiojimo laikas baigiasi likus ne daugiau kaip šešiams mėnesiams iki prieglobsčio prašymo pateikimo datos, ir (arba) pratęsta viza, kurios galiojimo laikas baigiasi likus ne daugiau kaip šešiams mėnesiams iki prieglobsčio prašymo pateikimo datos, kompetentinga prieglobsčio institucija turi teisę tik 1 dalyje nurodytu tikslu naudotis toliau nurodytais prašymo bylos duomenimis ir g punkte nurodytais susijusiais duomenimis apie sutuoktinį ir vaikus pagal 8 straipsnio 4 dalį, tai yra:

- prašymo numeris ir vizą išdavusi ar pratęsusi institucija bei tai, ar institucija išdavė ją kitos valstybės narės vardu;
- 9 straipsnio 4 dalies a ir b punktuose nurodyti duomenys iš prašymo formos;
- vizos rūšis;
- vizos galiojimo laikotarpis;

- e) numatomo buvimo trukmė;
- f) nuotraukos;
- g) 9 straipsnio 4 dalies a ir b punktuose nurodyti susietos (-ų) prašymo bylos (-ų) duomenys apie sutuoktinį ir vaikus.

3. Naudotis VIS pagal 1 ir 2 dalis gali tik paskirtos nacionalinės institucijos, nurodytos Reglamento (EB) Nr. 343/2003 21 straipsnio 6 dalyje.“

turi būti:

„21 straipsnis

Prieiga prie duomenų nustatant atsakomybę už prieglobsčio prašymus

1. Tik tam, kad nustatytų valstybę narę, kuri yra atsakinga už prieglobsčio prašymo nagrinėjimą pagal Reglamento (EB) Nr. 343/2003 9 ir 21 straipsnius, kompetentingos prieglobsčio institucijos turi teisę atlikti atitinkamų duomenų paiešką pagal prieglobsčio prašančio asmens pirštų atspaudus.

Jeigu prieglobsčio prašančio asmens pirštų atspaudų negalima panaudoti arba atlikus paiešką pagal pirštų atspaudus negaunama rezultatų, duomenų ieškoma pagal 9 straipsnio 4 punkto a ir (arba) c papunkčiuose nurodytus duomenis. Taip papildomai galima ieškoti ir pagal 9 straipsnio 4 punkto b papunktyje nurodytus duomenis.

2. Jei paieška pagal vieną ar kelis iš 1 dalyje išvardytų duomenų rodo, kad VIS yra įregistruota išduota viza, kurios galiojimo laikas baigiasi likus ne daugiau kaip šešioms mėnesiams iki prieglobsčio prašymo pateikimo datos, ir (arba) pratęsta viza, kurios galiojimo laikas baigiasi likus ne daugiau kaip šešioms mėnesiams iki prieglobsčio prašymo pateikimo datos, kompetentinga prieglobsčio institucija turi teisę tik 1 dalyje nurodytu tikslu naudotis toliau nurodytais prašymo bylos duomenimis ir g punkte nurodytais susijusiais duomenimis apie sutuoktinį ir vaikus pagal 8 straipsnio 4 dalį, tai yra:

- a) prašymo numeris ir vizą išdavusi ar pratęsusi institucija bei tai, ar institucija išdavė ją kitos valstybės narės vardu;
- b) 9 straipsnio 4 punkto a ir b papunkčiuose nurodyti duomenys iš prašymo formos;
- c) vizos rūšis;
- d) vizos galiojimo laikotarpis;
- e) numatomo buvimo trukmė;
- f) nuotraukos;
- g) 9 straipsnio 4 punkto a ir b papunkčiuose nurodyti susietos (-ų) prašymo bylos (-ų) duomenys apie sutuoktinį ir vaikus.

3. Naudotis VIS pagal 1 ir 2 dalis gali tik paskirtos nacionalinės institucijos, nurodytos Reglamento (EB) Nr. 343/2003 21 straipsnio 6 dalyje.“

71 puslapis, 22 straipsnis, 1 dalis, antra pastraipa:

yra:

„Jeigu prieglobsčio prašančio asmens pirštų atspaudų negalima panaudoti arba atlikus paiešką pagal pirštų atspaudus negaunama rezultatų, duomenų ieškoma pagal 9 straipsnio 4 dalies a ir (arba) c punktuose nurodytus duomenis; taip papildomai ieškoti galima ir pagal 9 straipsnio 4 dalies b punkte nurodytus duomenis.“

turi būti:

„Jeigu prieglobsčio prašančio asmens pirštų atspaudų negalima panaudoti arba atlikus paiešką pagal pirštų atspaudus negaunama rezultatų, duomenų ieškoma pagal 9 straipsnio 4 punkto a ir (arba) c papunkčiuose nurodytus duomenis; taip papildomai ieškoti galima ir pagal 9 straipsnio 4 punkto b papunktyje nurodytus duomenis.“

71 puslapis, 22 straipsnis, 2 dalis, b punktas:

yra:

„b) duomenys iš prašymo formos, nurodyti 9 straipsnio 4 dalies a, b ir c punktuose;“;

turi būti:

„b) duomenys iš prašymo formos, nurodyti 9 straipsnio 4 punkto a, b ir c papunkčiuose;“;

71 puslapis, 22 straipsnis, 2 dalis, e punktas:

yra:

„e) 9 straipsnio 4 dalies a ir b punktuose nurodyti susietos (-ų) prašymo bylos (-ų) duomenys apie sutuoktinį ir vaikus.“;

turi būti:

„e) 9 straipsnio 4 punkto a ir b papunkčiuose nurodyti susietos (-ų) prašymo bylos (-ų) duomenys apie sutuoktinį ir vaikus.“;

74 puslapis, 31 straipsnis, 2 dalis:

yra:

„2. Nukrypstant nuo 1 dalies, 9 straipsnio 4 dalies a, b, c, k ir m punktuose nurodyti duomenys gali būti <...>“;

turi būti:

„2. Nukrypstant nuo 1 dalies, 9 straipsnio 4 punkto a, b, c, k ir m papunkčiuose nurodyti duomenys gali būti <...>“;

76 puslapis, 37 straipsnis:

yra:

„37 straipsnis

Teisė gauti informaciją

1. Atsakinga valstybė narė informuoja prašytojus ir 9 straipsnio 4 dalies f punkte nurodytus asmenis apie:

a) 41 straipsnio 4 dalyje nurodyto duomenų valdytojo tapatybę ir jo kontaktinius duomenis;

b) duomenų tvarkymo VIS tikslus;

c) duomenų gavėjų kategorijas, įskaitant 3 straipsnyje nurodytas institucijas;

d) duomenų saugojimo laikotarpį;

e) tai, kad duomenų rinkimas yra būtinas prašymui išnagrinėti;

f) priėjimo prie duomenų apie tą asmenį teisę ir teisę prašyti, kad netikslūs duomenys apie juos būtų ištaisyti ar neteisėtai tvarkomi duomenys apie juos būtų ištrinti, įskaitant teisę gauti informaciją apie naudojimosi tomis teisėmis procedūras, ir 41 straipsnio 1 dalyje nurodytų nacionalinių priežiūros institucijų, kurios nagrinėja paraiškas dėl asmens duomenų apsaugos, kontaktinius duomenis.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyta informacija raštu suteikiama prašytojui tada, kai iš prašymo blanko surenkami 9 straipsnio 4, 5 ir 6 dalyse nurodyti duomenys, nuotrauka ir pirštų atspaudų duomenys.

3. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyta informacija teikiama 9 straipsnio 4 dalies f punkte nurodytiems asmenims blankuose, kuriuos tie asmenys turi pasirašyti, pateikę įrodymų apie kvietimą, lėšas ir apgyvendinimą.

Jeigu nėra tokių formų, pasirašytų tų asmenų, ši informacija pateikiama pagal Direktyvos 95/46/EB 11 straipsnį.“

turi būti:

„37 straipsnis

Teisė gauti informaciją

1. Atsakinga valstybė narė informuoja prašytojus ir 9 straipsnio 4 punkto f papunktyje nurodytus asmenis apie:

- a) 41 straipsnio 4 dalyje nurodyto duomenų valdytojo tapatybę ir jo kontaktinius duomenis;
- b) duomenų tvarkymo VIS tikslus;
- c) duomenų gavėjų kategorijas, įskaitant 3 straipsnyje nurodytas institucijas;
- d) duomenų saugojimo laikotarpį;
- e) tai, kad duomenų rinkimas yra būtinas prašymui išnagrinėti;
- f) priėjimo prie duomenų apie tą asmenį teisę ir teisę prašyti, kad netikslūs duomenys apie juos būtų ištaisyti ar neteisėtai tvarkomi duomenys apie juos būtų ištrinti, įskaitant teisę gauti informaciją apie naudojimosi tomis teisėmis procedūras, ir 41 straipsnio 1 dalyje nurodytų nacionalinių priežiūros institucijų, kurios nagrinėja paraiškas dėl asmens duomenų apsaugos, kontaktinius duomenis.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyta informacija raštu suteikiama prašytojui tada, kai iš prašymo blanko surenkami 9 straipsnio 4, 5 ir 6 punktuose nurodyti duomenys, nuotrauka ir pirštų atspaudų duomenys.

3. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyta informacija teikiama 9 straipsnio 4 punkto f papunktyje nurodytiems asmenims blankuose, kuriuos tie asmenys turi pasirašyti, pateikę įrodymų apie kvietimą, lėšas ir apgyvendinimą.

Jeigu nėra tokių formų, pasirašytų tų asmenų, ši informacija pateikiama pagal Direktyvos 95/46/EB 11 straipsnį.“

ISSN 1977-0723 (elektroninis leidimas)
ISSN 1725-5120 (popierinis leidimas)

Europos Sąjungos leidinių biuras
2985 Liuksemburgas
LIUKSEMBURGAS

LT